

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut Politologických studií

Katedra Politologie

Bakalářská práce

2021

Veronika Kretíková

UNIVERZITA KARLOVA

UNIVERZITA KARLOVA

FAKULTA SOCIÁLNÍCH VĚD

Institut Politologických studií

Katedra Politologie

Hnutí Alt-Right a jeho ideologické vymezení

Bakalářská práce

Autor práce: Veronika Kretíková

Studijní program: Politologie a mezinárodní vztahy

Vedoucí práce: Mgr. Jan Charvát, M.A., Ph.D.

Rok obhajoby: 2021

Prohlášení

1. Prohlašuji, že jsem předkládanou práci zpracovala samostatně a použila jen uvedené prameny a literaturu.
2. Prohlašuji, že práce nebyla využita k získání jiného titulu.
3. Souhlasím s tím, aby práce byla zpřístupněna pro studijní a výzkumné účely.

V Praze dne 2.5. 2021

Veronika Kretíková

Bibliografický záznam

KRETÍKOVÁ, Veronika. *Hnutí Alt-Right a jeho ideologické vymezení*. Praha, 2021. 54 s.,
Bakalářská práce (Bc). Univerzita Karlova, Fakulta sociálních věd, Institut Politologie.
Katedra Politologie. Vedoucí bakalářské práce Mgr. Jan Charvát, M.A., Ph.D.

Rozsah práce: 98387

Anotace

Tato bakalářská práce se zabývá krajně pravicovým americkým hnutím Alt-Right a jeho základním ideologickým vymezením. Cílem práce je popsat toto hnutí a pokusit se definovat jeho jednotící ideologii za pomoci analýzy odborné literatury. Metodologicky je práce pojata jako jednopřípadová studie, kdy je předmětem výzkumu právě Alt-Right a jeho ideologie. Práce se věnuje jak obecné definici a terminologii krajní pravice, tak i krajní pravici přímo v USA společně s jejími hlavními ideologickými proudy a trendy v jejím vývoji. Dále je také obecně popsáno hnutí Alt-Right a jeho vývoj včetně významných událostí a osobností, které jsou s Alt-Right spojeny. Mezi ně patří například americké prezidentské volby v roce 2016 či zakladatel hnutí Richard Spencer. Bakalářská práce se také zaměřuje na působení Alt-Right na internetu a způsoby jakými příznivci hnutí online prostor využívají ve svůj prospěch. Vyústěním práce je popis ideologických východisek Alt-Right a komparace myšlenek a přesvědčení hnutí s hlavními ideologickými proudy v USA.

Annotation

This bachelor thesis is focused on the US far-right movement Alt-Right together with its ideological definition. The aim of this work is to describe this movement and to try to define its unifying ideology through the analysis of academic literature. The methodological concept used in this thesis is a case study in which the research subject is Alt-Right and its ideology. The thesis describes the definition and terminology of the far-right both in general way and focused solely on US together with the main ideological currents and trends. The Alt-Right movements and its history are also described including important events and personalities associated with Alt-Right, such as the 2016 US presidential election and the founder of Alt-Right Richard Spencer. This thesis also focuses on the impact of Alt-Right on the internet and the ways in which its supporters use the online space for their advantage. Lastly, the thesis contains of description of the ideological roots of Alt-Right and a comparison of the movement's beliefs and main ideas with the ideological currents of the US far-right.

Klíčová slova

Alt-Right, krajní pravice, ideologie, Spojené státy americké, white supremacy, neonacismus

Keywords

Alt-Right, Far-Right, Ideology, United States of America, White Supremacy, neo-Nazi

Title

The Alt-Right movement and its ideology

Poděkování

Na tomto místě bych ráda poděkovala panu Mgr. Janu Charvátovi, M.A., Ph.D. za odborné vedení této práce.

Obsah

Úvod	2
1 Ideologie krajní pravice	3
1.1 Krajní pravice v USA	4
1.2 Hlavní ideologické proudy krajní pravice v USA	5
1.2.1 Neonacismus	5
1.2.2 Neofašismus	7
1.2.3 White Supremacy	10
1.2.4 Fundamentalistická hnutí	11
1.2.5 Pravicový populismus	13
1.2.6 Protivládní hnutí	15
1.3 Trendy ve vývoji krajní pravice	17
2 Hnutí Alt-Right	18
2.1 Působení Alt-Right na internetu	19
2.2 Hnutí před rokem 2016	20
2.3 Alt-Right a prezidentské volby 2016	22
2.4 Unite the Right rally	24
3 Ideologie hnutí Alt-Right	25
3.1 Ideologická východiska	27
3.1.1 Paleokonzervatismus	27
3.1.2 Radikální libertarianismus	28
3.1.3 Identitarismus	29
3.1.4 Bílý nacionalismus	31
3.1.5 Ideologie oběti	33
3.1.6 Manosféra	34
3.2 Alt-Lite	36
3.3 Ideologické vymezení hnutí Alt-Right	37
Závěr	42
Summary	44
Použitá literatura	46
Teze bakalářské práce	51

Úvod

Tato bakalářská práce se zabývá hnutím Alt-Right a jeho ideologickým vymezením. Význam práce spočívá v porozumění hnutí, které svou online přítomností a vlivem na sociálních sítích způsobilo především v období prezidentských voleb v roce 2016 všeobecný rozruch a pobouření. Zároveň je také důležité sledovat i zkoumat vývoje a trendy krajní pravice, aby bylo možné předcházet násilí či agresivitě, jenž většina krajně pravicových hnutí podporuje.

Výzkumná otázka bakalářské práce byla definována jako: *Jaké je základní ideologické vymezení hnutí Alt-Right?* Pro zodpovězení otázky je použita metoda jednopřípadové studie. Cílem práce je popsání hnutí Alt-Right a identifikování jeho ideologie. Jak samotná výzkumná otázka, tak i cíl práce jsou zkoumány na základě analýzy dostupné odborné literatury a dalších zdrojů. Práce primárně čerpá z anglických internetových zdrojů, a to především z důvodů povahy tématu.

Práce je rozdělena do tří tematických celků. První část je věnovaná obecné charakteristice ideologie krajní pravice. Jsou zde popsány společné znaky krajní pravice a termíny jež jsou s tímto fenoménem spojovány. Součástí této kapitoly je také zaměření přímo na politickou scénu Spojených států, kde jsou definované společné rysy krajní pravice v USA. V poslední části této kapitoly je obsažen samotný výčet a popis hlavních ideologických směrů uvnitř americké krajní pravice společně s jejich hlavními definičními znaky. Jsou jimi: neonacismus, neofašismus, white supremacy, fundamentalistická hnutí, pravicový populismus a protivládní hnutí.

Druhá kapitola práce se věnuje přímo hnutí Alt-Right a zaměřuje se na jeho historii i fungování. Kapitola je rozdělena do čtyř částí. V prvních třech je chronologicky popsána historie hnutí Alt-Right podle významných událostí v rámci fungování a vývoje hnutí. Čtvrtá a poslední část je věnovaná protestu Unite the Right Rally konaném v americkém městě Charlottesville v roce 2017.

Třetí část práce je zaměřená přímo na ideologii hnutí Alt-Right. V rámci této části dochází k analýze dostupné literatury zabývající se krajní pravíci a ideologií Alt-Right. Stěžejním předmětem této kapitoly je určení základních ideologických východisek hnutí a identifikace ideologických směrů uvnitř Alt-Right. Závěr této kapitoly je pak věnován vymezení samotné ideologie a zodpovězení výzkumné otázky.

1 Ideologie krajní pravice

Pro poznání a pochopení ideologie hnutí Alt-Right, na kterou se tato práce zaměřuje, je nutné definovat nejprve základní myšlenková východiska krajní pravice. Je důležité uvést jednotící prvky samotných ideologií a zároveň představit jejich ideologické odlišnosti.

Krajní pravice je v současné době velmi diskutovaným tématem, a to nejen ve Spojených státech amerických. Terminologie týkající se pojmu krajní pravice je však nejednotná. Někteří autoři jsou přesvědčeni, že je zmatečná z důvodu širokého počtu termínů a pojmů, jenž jsou právě s krajní pravicí spojovány (Nociar, 2016, s. 4).

Mudde (2017) uvádí, že pod pojem *krajní pravice* patří jak pravice extrémní, tak i pravice radikální. Mudde mezi termíny *extrémní* a *radikální* vidí rozdíl v jejich pojetí demokracie. Extrémní pravice je jasně protidemokratická, vymezuje se vůči demokratickým hodnotám a mimo jiné nesouhlasí převážně s tím, že by lídři států měli být zvoleni ve volbách (Mudde, 2017, s. 17). Cílem extrémní pravice je tedy demokratický politický systém potlačit, svrhnout a nahradit ho vlastní extrémistickou verzí (Charvát, 2007, s. 9). Radikální pravice pak zahrnuje taková krajně pravicová hnutí, která přijímají demokracii jako vládu většiny a svrchovanosti lidu. V případě radikální pravice se hnutí nejčastěji vymezují proti právům menšin a pluralismu (Mudde, 2017, s. 17).

Podle dostupné literatury lze ale konstatovat, že i přes chybějící jednotnou definici se za nejobecnější termín považuje *krajní pravice*. Jelikož jej lze vnímat za nejméně normativně zatížený koncept a zároveň v sobě zahrnuje všechny extrémně i radikálně pravicové ideologické koncepty (Nociar, 2016, s. 34). Z tohoto důvodu bude v rámci této bakalářské práce používán obecný termín *krajní pravice* bez dalšího dělení na hnutí radikální či extrémistická.

Historicky byl koncept krajní pravice aplikován na velké množství politických stran, hnutí, skupin a jednotlivců. Na americké scéně se za hnutí s krajně pravicovými tendencemi považovaly například předvolební kampaně, konkrétně kandidatura na prezidenta senátora Goldwata v roce 1964, politická zájmová skupina John Birch Society, americké neonacistické hnutí či Ku Klux Klan (Cox a Durham, 2000, s. 288).

1.1 Krajiné pravice v USA

Americká krajní pravice je velmi různorodá a roztráštěná. Vyznačuje se hojnou ideologickou rozmanitostí, organizační nestabilitou, pro níž jsou typické časté fúze či štěpení hnutí. Dále je pro krajní pravici, působící na území Spojených států, charakteristické velké množství taktik, které tyto skupiny používají za účelem dosažení svých cílů. I samotné cíle a záměry krajně pravicových hnutí jsou nejednotné a liší se podle jejich organizace či ideologie (Sweeney, Perliger, 2018, s. 53).

Ve většině amerických krajně pravicových hnutí, ale lze nalézt jasnou snahu o změnu základních rysů politického systému. V některých případech navazují na odpor k moderní společnosti, a to konkrétně fixací na dobu minulou, jenž představují tzv. golden times (zlaté časy). Období, která hnutí definují jako zlaté časy, se liší podle jejich ideologie a přesvědčení. Pro rasistická hnutí je to například období, kdy docházelo na území USA k rasové segregaci a všechnu politickou moc drželi v rukou bílí muži (Jackson, 2019, s. 4).

Sweeney a Perliger (2018) uvádějí, že i přes ideologickou rozmanitost má majorita amerických krajně pravicových hnutí dvě ideologické charakteristiky. První z nich je tzv. vnitřní homogenizace, která vyjadřuje přesvědčení, že všichni obyvatelé a občané USA budou sdílet stejné etnické, náboženské a národní charakteristiky. Dále je také většina krajně pravicových hnutí přesvědčena, že současné sociální, ekonomické či politické problémy vyplývají z neschopnosti tento princip vnitřní homogenizace ve společnosti zavést a uplatnit (Sweeney, Perliger, 2018, s. 53–54).

Druhou ideologickou charakteristikou je nativismus. Ten se vyznačuje odmítnutím nepůvodních kulturních či náboženských hodnot. Krajně pravicová hnutí vnímají odlišné kulturní projevy jako hrozbu pro americkou identitu. Zároveň jsou přesvědčena, že by projevy odlišné kultury jako například umění, jazyk či zvyky, mohly narušit soudržnost národa, a i samotného státu (Sweeney, Perliger, 2018, s. 53–54). Nativismus lze do jisté míry považovat za širší implementaci vnitřní homogenizace, jelikož tento koncept rozšiřuje o odpor vůči vnějším vlivům. Vnitřní homogenizace se zaměřuje pouze na národní a etnické znaky uvnitř společnosti. Zatímco nativismus také obsahuje problematiku odlišných kultur a jejich potenciální negativní vliv na homogenitu a celistvost národa či jeho kultury (Perliger, 2012, s. 16).

Na rozdíl od jiných zemí jsou Spojené státy typické tím, že většina odvětví krajní pravice jsou legální bez rozporu se zákonem, jelikož jsou chráněny Prvním dodatkem Ústavy Spojených států amerických. Ten mimo jiné ustanovuje svobodu slova, vyznání a právo pokojně se shromažďovat. Krajně pravicová hnutí, která mají jasně agresivní a k násilí vybízející rétoriku, se na hraně legality udržují vyžadováním obranného násilí. Volí tedy kroky a činnosti, které je postaví do situace, kdy jejich násilné chování bude vnímané pouze jako obranné. To znamená, že druhá strana konfliktu přistoupí k násilí jako první (Jackson, 2019, s. 4, 6).

1.2 Hlavní ideologické proudy krajní pravice v USA

Jak již bylo zmíněno, pro krajní pravici neexistuje obecná jednotně platná definice. Proto je obtížné určit její hlavní ideologické proudy. Jasná ideologická odlišení chybí, jak na akademickém poli politologie jako vědy, tak i u samotných příznivců krajní pravice, kteří ideologické rozdíly mezi jednotlivými hnutími velmi často ani sami nerozlišují. Zároveň se také překrývají i vlastní protidemokratické aktivity či postupy krajně pravicových hnutí a směrů (Charvát, 2007, s. 74).

I přes výše uvedené skutečnosti, budou v následující části textu vymezeny alespoň některé myšlenkové směry krajní pravice v USA za účelem jejich pozdější komparace s ideologií hnutí Alt-Right. Konkrétní směry byly vybrány na základě odborné literatury, společně s přihlédnutím k faktu, jak hojně jsou tyto směry zastoupené ve společnosti.

1.2.1 Neonacismus

Neonacismus sdílí široké spektrum ideologických rysů s dalšími krajně pravicovými směry, ovšem jedním z vymežujících faktorů oproti ostatním hnutím a zároveň jedním ze základních znaků tohoto směru je jeho přímá návaznost a odkaz na hitlerovský nacismus. Po druhé světové válce vznikla neonacistická hnutí ze základů doktríny nacionálního socialismu (Whistel, 2010, s. 90). Za neonacistické uskupení lze tedy označit hnutí a organizace, které čerpají inspiraci z ideologie nacistického Německa či přímo odkazují na osobu Adolfa Hitlera a snaží se nacismus přenést do současné doby (Jackson, 2020, s. 4).

Pro neonacismus je také charakteristické přesvědčení, že demokracie jako forma vlády není přijatelná, protože představuje existenční hrozbu pro bělošskou rasu. Cílem je tedy úplná transformace společnosti a státu do stavu, v němž může bělošská rasa prosperovat a nebude nijak ohrožována. Jedná se tedy o určité znovuoobrození národa a rasy. Zároveň je ze strany hnutí kladen velký důraz na aktivismus. Příslušníci neonacistických hnutí konají a propagují aktivity ve jménu neonacismu, kdy jsou tyto činy většinou namířené proti Židům, levici, odlišným rasám a LGBTQ komunitě (Jackson, 2020, s. 3-4, 30).

V současné době se americký neonacismus vyznačuje vírou v řadu konspiračních teorií. Za nejvíce rozšířenou teorií lze považovat tzv. *Zionist Occupied Government* zakládající se na přesvědčení, že americkou vládu, přední média a banky ovládá úzká skupina Židů, která tajně prosazuje svoje zájmy. Tato teorie také tvrdí, že je ve společnosti prováděna organizovaná tzv. *white genocide* s cílem nahrazení bělošské populace imigranty a Afroameričany. Dále příznivci neonacismu v USA ve většině případech věří, že současné fungování společnosti nutně vede k rozpoutání rasové svaté války (tzv. RaHoWa). Neonacismus byl v posledních letech velmi často spojován na území USA s domácím terorismem a představuje pro společnost rostoucí hrozbu (Ware, 2019, s. 5).

Mezi tradičními neonacistickými hnutími v USA patří například American Nazi Party či National Socialist Movement. American Nazi Party je hnutí historicky starší a bylo založeno již v roce 1959 Georgem Lincolnem Rockewellem ve Virginii s cílem rozpoutání politické revoluce, která by vedla ke zrození ideálního nacistického státu (Whistel, 2010, s. 91).

Po srovnání základních postojů i hodnot American Nazi Party a National Socialist Movement prostřednictvím jejich oficiálních webových stránek lze konstatovat, že jejich hlavními idejemi jsou: obrana práv bílých občanů, ochrana evropské kultury a dědictví, posílení tradičních rodinných hodnot, ekonomická soběstačnost a podpora tzv. poctivé bílé práce, reforma imigrační politiky a podpora separace na základě rasy (America's National Socialist Party, c1974–2021, American Nazi Party c2021). Jde tedy převážně o reformu amerického státu, sjednocení bělošské rasy a nastolení její nadřazenosti v něm.

Mezi modernější neonacistická hnutí patří například Identity Evropa či Atomwaffen Division. Identity Evropa ideologicky navazuje na evropská identitární hnutí a primárně se zaměřuje na budování bělošské komunity, která je založena na sdílené rasové identitě. Příznivci tohoto hnutí se považují za identitaristy, kteří bojují za zachování západní bělošské kultury (SPLC, c2021). Hnutí Atomwaffen Division bylo založeno bývalými členy krajně pravicového internetového fóra Iron March. Členové Atomwaffen se připravují na rasovou válku, jelikož jsou toho názoru, že současná společnost diskriminuje bělochy. Ve spojitosti s Atomwaffen bylo zaznamenáno velké množství násilných trestných činů včetně vražd či spiknutí s cílem zaútočit jak na civilisty, tak i na instituce a budovy, například synagogy. Na agresivitu hnutí poukazuje i fakt, že se jeho členové setkávají v rámci tzv. hate camps, kde simulují vojenská cvičení (ADL, c2021).

Hlavní definiční znaky neonacismu:

- Návaznost a odkaz na německý nacismus
- Odmítání demokracie
- Víra v konspirační teorie
- Rasismus a xenofobie
- Přesvědčení o nadřazenosti bílé rasy
- Antisemitismus
- Aktivismus
- Snaha o znovuoobrození bělošské rasy
- Odmítání nacionalismu
- Negativní postoj k levici

1.2.2 Neofašismus

Mudde (2017) uvádí, že fašismus je nevýznamnějším ideologickým proudem v rámci krajní pravice. Předponu *neo* pak k fašismu dodáváme, pokud mluvíme o hnutích působících po druhé světové válce. I když tato hnutí začala působit až po roce 1945 jejich ideologie se vůči fašismu v podstatě nezměnila. Je pouze málo hnutí, která by tuto původní klasickou fašistickou ideologii modernizovala a tím jakkoli rozvíjela ideologii neofašismu (Mudde, 2017, s. 16).

Americký směr tohoto hnutí historicky navazuje na neofašismus v Itálii za vlády Mussoliniho, ve Španělsku za Frankova režimu, v Salazarově Portugalsku či v Chile, kdy byl u moci generál Pinochet. Ideologie neofašismu je založená na myšlenkách nacionalismu, antikomunismu, antidemokratismu, (Charvát, 2007, s. 75) a autoritářství (Peters, 2019, s. 2). Proti komunismu neofašisté ostře vystupují na základě přesvědčení, že jeho politická přítomnost vnese do společnosti ateismus, amoralismus, či neuznávání soukromého majetku. Kritika demokracie spočívá v její údajné nefunkčnosti a neofašisté jsou přesvědčení, že je třeba ji nahradit jiným, a to konkrétně jejich politickým modelem (Charvát, 2007, s. 75–76).

Neofašisté se také velmi ostře vymezují proti imigraci, jejich rétorika má silný xenofobní a rasistický charakter. Tyto projevy nenávisti jsou ospravedlňovány údajnou ochranou národa a kultury, jelikož s cizinci přichází i jejich odlišná původní kultura, která by mohla působit destruktivně na již zažitě kulturní zvyky (Charvát, 2007, s. 75, 77). S tímto faktem se pojí přesvědčení, že se v současné době národ ocitá v krizi a je nezbytně nutné snažit se o národní obnovu (Peters, 2019, s. 2).

Ideologie neofašismu se výrazně blíží k ideologii neonacismu. Společně sdílejí ideje například antikomunismu a rasismu. Spory mezi těmito ideologiemi můžeme nalézt například v rozdílném vnímání nacionalismu, který neonacisté považují za nástroj sloužící k roztržiténosti árijského světa. Oproti tomu neofašisté hájí národní stát a jeho posilování (Charvát, 2007, s.77–79). Jelikož neofašismus vychází z politické doktríny, ve které jsou jedinec a jeho práva podřízeni právům státu a národnímu pokroku. V rámci ideologie neofašismu je také významná snaha o dosažení naprosté nadřazenosti státu ve všech směrech a sektorech (Peters, 2019, s. 2, 5).

Neofašismu se tedy primárně zaměřuje na vytvoření silného státu, jenž stojí na hodnotách nacionalismu a autoritářství. Téma rasy a rasismu není v jeho případě prvotní prioritou. V tomto se zásadně liší od neonacismu v rámci, kterého je rasa naprosto zásadní. V případě neonacismu lze tudíž předpokládat, že funkce státu je převážně ve sjednocení rasy.

Dalším rozdílem mezi neonacismem a neofašismem je postoj k revoluci. Neofašisté jakoukoliv formu revoluce nepřijímají a nesdílejí přesvědčení o nutnosti rozpoutání rasové války. Přestože se neonacismus a neofašismus v určitých přesvědčeních výrazně odlišují,

jejich zastánci je velmi často nerozlišují a podílí se na aktivitách skupin a hnutí obou ideologických směrů (Charvát, 2007, s.77–79).

V současné době je velmi často v rámci neofašismu zmiňovaná organizace Proud Boys, o které lze tvrdit, že do jisté míry sdílí základní fašistické hodnoty (Kutner, 2020, s. 9). Nezisková organizace Southern Poverty Law Centre klasifikuje Proud Boys jako organizaci s tzv. general hate ideologií. Tento typ ideologie popisuje jako souhrn nenávistných doktrín a přesvědčení, které ale nelze snadno kategorizovat (SPLC, c2021). Do povědomí veřejnosti se organizace Proud Boys dostala po jejich účasti na Unite the Right rally, které se konalo v americkém městě Charlottesville v roce 2017 (Kutner, 2020, s. 9).

Příslušníci Proud Boys věří, že jsou obětmi feminismu, pokrokových hodnot a moderní společnosti. Do členských řad mohou vstoupit pouze muži a samotné členství se pak dělí do čtyř úrovní. Pro vstup do čtvrté úrovně členství je mimo jiné nutné si nechat vytetovat na své tělo hesla Proud Boys, a dále také vykonání násilného činu spáchaném ve prospěch skupiny. Právě tato pravidla jasně indikují míru agresivity Proud Boys, kdy násilí a provokace jsou typickými znaky nejen chování členů či jejich politického projevu, ale také náborové strategie této organizace (Kutner, 2020, s. 3–4, 14).

Další typickou neofašistickou hodnotou, kterou sdílí například i právě organizace Proud Boys, je vytvoření nové mužské identity tzv. nového muže, která by vyzdvihovala tradiční mužské charakteristiky. Na základě silné kritiky feminismu a nové mužské identity by se podle organizace Proud Boys měly ženy výhradně starat o domov a pečovat o děti (Rosenfeld, 2015, s. 405).

Hlavní definiční znaky neofašismu:

- Návaznost a odkaz na historický fašismus
- Rasismus a xenofobie
- Odmítání demokracie
- Nacionalismus
- Autoritářství
- Antikomunismus
- Antifeminismus

1.2.3 White Supremacy

Skupiny, které tvoří tento typ krajní pravice jsou přesvědčeny o tom, že ve správně fungující a prospívající společnosti musí být nastavena kulturní a rasová hierarchie, v rámci které je zajištěna nadřazenost bílé rasy. Příslušníci bělošské rasy mají mít sociální a politickou kontrolu nad občany ne-bílými, jakými jsou například Afroameričané, Židé či jiné národnostní a rasové menšiny. Ideologie těchto skupin a hnutí je založena na myšlenkových východiscích rasismu, segregace, xenofobie a nativismu (Perligier, 2012, s. 4). Existují společné prvky a charakteristiky, které spojují jednotlivé white supremacy skupiny a hnutí ve Spojených státech. Jsou jimi například již zmíněný pohled na rasovou hierarchii, dualismus, apokalyptismus, antipatie vůči LGBTQ komunitě, či víra v konspirační teorie (Barlet, Vysotsky, 2006, s. 11).

Společným znakem ideologického směru white supremacy je i zaměření jeho náborových strategií. Ty jsou velmi často zaměřené na více zranitelné členy společnosti například na vězně či mladé lidi. Zároveň je možné v současné době zaznamenat i jasné pokusy o spojenectví s dalšími krajně pravicovými směry a hnutími, jako jsou například neonacismus či Christian Identity (Love, 2017 s. 3).

Dualismus představuje v ideologii těchto hnutí přesvědčení o tom, že je svět striktně rozdělen na dobro a zlo, které jsou mezi sebou v neustálém souboji. Na straně dobra jsou bílí heterosexuální muži a ženy, kteří zápasí s nebílymi rasami, židy a homosexuály, jenž představují světové zlo. Tento válečný prvek dualismu pak významně živí a podporuje apokalyptické vize těchto hnutí. Tím navazuje na apokalyptismus, který předpovídá blížící se světový konflikt mezi dobrem a zlem, jenž změní celou povahu lidstva a během něhož budou odkryté dříve utajované pravdy o světě. Tyto skryté pravdy souvisí s vírou v konspirační teorie či s tzv. konspiracismem. Ten spočívá v přesvědčení o tom, že většina historických událostí byla ovlivněna a upravena tajnými spiknutími tak, aby z nich měly prospěch pouze elity (Barlet, Vysotsky, 2006, s. 12–13).

Historický původ tohoto ideologického směru v USA můžeme nalézt na konci občanské války v druhé polovině 19. století, kdy byl ve státě Tennessee založen Ku-Klux-Klan. Hlavní přesvědčení a myšlenky tohoto hnutí byly jasně rasistické. Primárním a základním cílem bylo udržení nadřazenosti bílé rasy. Klan, který působil jako tajná organizace, nastolil na jihu USA tzv. bílý teror. Za dobu trvání tohoto teroru byl

zodpovědný za smrt stovky možná až tisíce afroamerických občanů. I přesto že byla v 70. letech aktivita Klanu potlačena, nikdy jeho odkaz nezmizel. V roce 1915 na něj navázal tzv. druhý klan s pozměněným jménem na Knights of the Ku-Klux-Klan. V této době se hnutí podařilo rozšířit své působení z jihu na celé Spojené státy a stal se tak celonárodní organizací. Vrcholu své síly dosáhl Klan v roce 1925, kdy počet členů dosahoval až 5 miliónů. Od tohoto roku, ale jeho vliv začal upadat a až na 70. a 80. léta, kdy lze zaznamenat vznik tzv. třetího Klanu. (Cox, Durkham, 2000, s. 289–292, 298). Zrod třetího Klanu lze do jisté míry považovat za protireakci k hnutím za občanská práva, která byla v té době na území Spojených států velmi aktivní. Vliv třetího Klanu ovšem nebyl v porovnání s jeho předchozími verzemi natolik signifikantní, a to z důvodu vnitřních konfliktů a vládních infiltrací. V současné době má Klan zhruba 8 000 členů po celém území Spojených států (Ware, 2019, s. 3).

Hlavní definiční znaky white supremacy:

- Přesvědčení o nadřazenosti bílé rasy
- Apokalyptismus
- Víra v konspirační teorie
- Rasismus a rasová segregace
- Dualismus
- Xenofobie
- Homofobie
- Spojenectví s ostatními krajně pravicovými směry (např. neonacismus, Christian Identity)

1.2.4 Fundamentalistická hnutí

Pojem fundamentalismus se ve Spojených státech poprvé objevil ve 20. letech 20. století, v kontextu amerických protestantů. Ti se později ve 30. letech zorganizovali do náboženského hnutí, jenž získalo označení fundamentální. Příznivci tohoto hnutí se vyznačovali především tím, že považovali Bibli a vše co je v ní uvedeno za absolutní pravdu. Zároveň odmítali moderní společnost, a vnímali jí jako nevyhnutelnou cestu k bezpráví, nemorálnosti, sexuálními deviacím a celkovému úpadku kultury. V současné době se fundamentalismus běžně používá jako termín označující ty jedince či skupiny, jenž

silně zastávají základní náboženské principy. Za hlavní charakteristiky fundamentalismu se nejčastěji považuje odpor k modernitě, doslovný výklad náboženských textů, politická angažovanost a sklon k militantní rétorice (Wood, Watt, 2014, s. 18–19, 235).

Krajně pravicová fundamentalistická hnutí ve Spojených státech lze kategorizovat na základě dvou premis, ze kterých vychází jednotlivé ideologické skupiny. První myšlenkou je negativní postoj a odpor k právu na potrat. Skupina hnutí vycházejících z této ideologie expandovala především na konci sedmdesátých let, kdy na území Spojených států probíhaly násilné útoky proti klinikám, poskytující právě zákroky ukončující těhotenství. Agrese proti zdravotnickým zařízením byly organizované jednotlivci i skupinami, jež byli zastánci silné náboženské a fundamentalistické ideologie (Perliger 2012, s. 31, 36).

Nicméně na fundamentalistická hnutí v USA mají silnější vliv myšlenky a ideje náboženské doktríny Christian Identity (křesťanská identita). Skupiny zastávající ideologii křesťanské identity kombinují náboženský fundamentalismus s tradičním rasismem a vírou v nadřazenosti bílé rasy, kterou obhajují prostřednictvím vlastní interpretace náboženských textů. Věří například, podobně jako neonacisté, že svět bude nevyhnutelně čelit rasové válce, kdy dobro bude zastupovat bílá anglosaská rasa a zlo ostatní etnické skupiny. Nadřazenost bílé anglosaské rasy u nich vychází z přesvědčení, že ztracené izraelské kmeny migrovaly do severní Evropy, kde se následně usadily. Tím v této oblasti položily historické základy anglosaskému národu, který je tedy podle tohoto pojetí z uvedeného důvodu vyvolený. Nadřazenost bílé rasy je také zakotvena v interpretaci biblického příběhu z knihy Genesis, a to konkrétně ve stvoření člověka. Podle této verze příběhu byl Adam prvním bílým člověkem, nikoliv člověkem jako takovým. Před Adamem stvořil Bůh několik mužů, kteří ale nebyli bílí, a proto byli méně schopní (Perliger, 2012, s. 31–32, 35).

Obecně jsou výše popisovaná hnutí kombinací náboženského fundamentalismu s rasismem, nativismem a rasové nadřazenosti. Zastánci tohoto směru věří v konspirační teorie o židovské světové nadvládě, či zpochybňují a popírají holocaust. Příkladem fundamentalistického hnutí s křesťanskou identitou ve Spojených státech amerických je Aryan Nation (Perliger 2012, s.4, 31-32).

Hlavní definiční znaky fundamentalistických hnutí:

- Nativismus
- Rasismus
- Víra v konspirační teorie
- Antisemitismus
- Křesťanský fundamentalismus
- Identitarismus
- Přesvědčení o nadřazenosti bílé rasy

1.2.5 Pravicový populismus

Populismus se primárně zaměřuje na běžného občana, kritizuje politické elity spolu se státní byrokracií, přičemž nabízí rychlá řešení často velmi složitých a komplexních společenských problémů. Jejich řešení je typicky silové a razantní např. zákaz imigrace či trestnost homosexuality (Charvát, 2006, s. 71–72). Populismus proti sobě staví lid a elity jako dvě protikladné skupiny. Lid je vymezený jako dobrý a svrchovaný, oproti němu stojící elity, které populismus definuje jako zlé či zkorumpované. Elity se zároveň snaží zbavit lid jeho práv společně s podryváním jeho svrchovanosti (Kubát, 2016, s. 14–15). Jinými slovy, čím intenzivněji budou elity negativně působit na práva zástupců běžného lidu ve společnosti, o to silnější postavení vůči nim budou mít a budou tak posilovat svojí moc a vliv. Populismus, ale sám o sobě existuje pouze minimálně. Ve většině případech je kombinován s jednou nebo více ideologiemi (Mudde, Rovira Kaltwasser, 2017, s. 21).

Ideologie pravicového populismu má tři jednotící rysy. Těmi jsou nativismus, autoritářství a populismus. Odlišná hnutí či aktéři mohou mít mimo tyto tři i další ideologické prvky jako například antisemitismus nebo sociální šovinismus. Jednotlivé skupiny a hnutí zároveň vyjadřují svou ideologii odlišně, definují své členy různými způsoby a vymezují se proti rozdílným skupinám ve společnosti (Mudde, 2017, s. 4).

Nativismus lze definovat jako kombinaci nacionalismu a xenofobie. Podle nativismu by měli stát obývat pouze příslušníci daného národa. Nepůvodní obyvatelé, jiným slovem imigranti, přináší do společnosti státu cizí prvky, které zásadně ohrožují homogenost státu (Mudde 2017, s. 4). Nepochází ale k explicitním projevům rasismu, a to ze snahy vyhnout se potenciálnímu přiřazení a definování jako extrémistické skupiny. Pravicový populismus

upozorňuje tedy spíše na rozdíly kulturní, než aby svou argumentaci opíral o odlišnosti rasové. Imigranti podle pravicového populismu svou pouhou existencí na území státu způsobují nesčetné množství společenských problémů, jakými jsou například nezaměstnanost, či vysoká úroveň kriminality (Charvát, 2007, s. 72–73).

Oproti většině krajně pravicových směrů se populismus nevymezuje proti demokracii a jasně uznává suverenitu lidu a vládu většiny. Napětí mezi pravicovým populismem a liberální demokracií nastává v případě ochrany práv menšin, jelikož pravicový populismus vnímá lid jako homogenní a pluralismus považuje za podryvání státní autority (Mudde, 2017, s. 4-5).

Pravicový populismus se otevřeně vymezuje také proti ostatním politickým skupinám jako jsou například komunisté, liberálové, humanisté či socialisté. Zároveň silně negativně vnímá nadnárodní společnosti, jelikož brání k dosažení kulturní a ekonomické soběstačnosti, které jsou pro pravicový populismus klíčové. Korporátní organizace nesou podle pravicových populistů vinu za to, že ekonomickými či politickými prostředky limitují suverenitu národa (Charvát, 2007, s. 73).

Historie pravicového populismu sahá v USA až na začátek 19. století, kdy vznikla politická strana Anti-Masonic Party. V současné době lze za významné hnutí, jež bylo ovlivněno pravicovým populismem v americké politice, považovat hnutí Tea Party založené v roce 2009. Důvodem jeho vzniku byla z velké části krize uvnitř Republikánské strany, nespokojenost s vládou George W. Bushe a destabilizace americké politiky v důsledku úpadku předních amerických novin. Samotný zrod hnutí pak přišel s novou hospodářskou politikou, kterou představila Obamova administrativa. Její znění pobouřilo příznivce pravicové politiky natolik, že se ve stovkách amerických měst konaly protesty, kterých se zúčastnilo přes pět set tisíc lidí. Stoupající nedůvěra v tehdejší vládu tak vytvořila ideální prostředí pro šíření pravicového populismu (George, 2014, s.16, 22–23).

Tea Party je zastřešujícím hnutím pro více než dva tisíce lokálních a národních skupin. Její ideologie se nejlépe odráží v jejich oficiálním hesle: „Omezená státní správa, fiskální odpovědnost a volný trh.“ Hlavním programem je tedy snaha o snížení byrokracie a moci vlády společně s daňovou reformou a působení státu na trhu. Co se týče složení samotného hnutí a jeho příznivců, jedná se z drtivé většiny o bílé muže pocházející z venkovských oblastí na středozápadě, jihu a západě Spojených států (George, 2014, s. 23,

25).

Hlavní definiční znaky pravicového populismu:

- Nativismus
- Autoritářství
- Populismus
- Kritika elit
- Zaměření na běžného občana
- Odmítání pluralismu
- Vymezení se proti ostatním politickým skupinám (např. komunisté, liberálové, humanisté či socialisté)

1.2.6 Protivládní hnutí

V širším rozsahu se protivládní hnutí objevila ve Spojených státech v polovině 90. let, určité prvky hnutí lze ale historicky nalézt ve společnosti již dříve. Tyto myšlenky můžeme pozorovat v různých sdruženích a hnutích podporujících ideje libertarianismu, zrušení daní či právo na držení zbraně. Příčinnou, proč se protivládní hnutí rapidně rozšířila právě v polovině 90. let, byly pokusy o úpravu legislativy životního prostředí a zvýšená kontrola držení zbraní. V reakci na tyto změny vznikly protivládní hnutí jako například Militia of Montana nebo Michigan Militia (Perliger, 2012, s. 27–28).

Protivládní hnutí lze rozdělit do dvou kategorií; sovereign citizens a militia. První z nich tzv. sovereign citizens jsou přesvědčeni, že jako suverénní jedinci nemohou být limitováni či vázání autoritou jakéhokoliv státu a jeho vládou (Jackson, 2020, s. 7–8). Zároveň jsou také názoru, že se mohou rozhodovat, které zákony pro ně platí a které ne. Dále pak také nesouhlasí s povinností platit daně. V současné době je těžké jasně stanovit počet členů tohoto hnutí, jelikož neexistuje jeho organizované a centralizované vedení. Místo toho jsou zde pouze menší lokální skupiny s odlišnými pohledy na ideologii. Jedinci, kteří jsou touto subkulturou přitahováni, ve většině případech naleznou informace online, či navštíví seminář organizovaný místní Sovereign citizens komunitou a sami se následně rozhodnou, jak budou pokračovat, podle čeho budou jednat a jaké praktiky zvolí (SPLC, c2021).

Hlavní myšlenkou hnutí, jenž spadají do druhé kategorie tzv. militia, je naléhavá potřeba narušit vliv, legitimitu a suverenitu federální vlády v USA společně s jejími zastupujícími organizacemi a institucemi. Tyto snahy jsou důsledkem negativního vnímání a postojů zástupců hnutí k federální vládě, kterou považují za zkorumpovanou, jenž má za cíl zbavit občany všech jejich svobod a ústavních práv. Z toho důvodu se obávají, že se Spojené státy americké postupně transformují v policejní stát, jenž bude svojí moc praktikovat na občanech svévolně a bez jakékoliv odpovědnosti. V oblasti porušování ústavních práv je pro protivládní hnutí primárním problémem stálý nárůst kontroly zbraní, kterou vnímají jako porušení druhého dodatku Ústavy Spojených států amerických. Dále pak nesouhlasí s úpadkem průmyslu, který sice není šetrný k životnímu prostředí, ale je naprosto zásadním hospodářským faktorem pro venkovské oblasti. Pokles sekundárního ekonomického sektoru je podle zástupců tohoto hnutí způsoben podporou legislativy na ochranu životního prostředí (Perliger, 2012, s. 29–30).

Jelikož lze tato hnutí definovat jako reaktivní a sociální, jejich mobilizace bude náhlá v reakci na specifické aktuální společenské hrozby. Protivládní hnutí dále odkazují na historicky silnou roli civilního aktivismus, militantních skupin a individuálních svobod během války za nezávislost a považují se za přímé následovníky Otců zakladatelů bojující za pravou americkou identitu. Zároveň je zjevné, že některá protivládní hnutí převzala od jiných krajně pravicových směrů rasistické názory a v určitých případech dokonce tato hnutí sdílejí myšlenky s doktrínou Christian Identity ((Perliger, 2012, s. 28, 30–32).

V současné době je jeden z nejvíce viditelných protivládních hnutí tzv. Boogaloo, a to především v důsledku jeho působení v rámci protestů Black Lives Matter, které se uskutečnily na začátku léta roku 2020. Společně s protivládními ideami sdílí Boogaloo i silný proti-policejní přesvědčení. Tyto myšlenky jsou zároveň i důvodem k jejich přítomnosti na protestech. Nepokoje proti policejní brutalitě vnímají jako začátek potenciální revoluce, kdy se občané spojí proti tyranskému státu (Miller, 2020).

Podobně jako hnutí Alt-Right je také Boogaloo organizované převážně na sociálních sítích a svoje přesvědčení sdílí pomocí tzv. meme (virální internetový příspěvek). Jejich obsahy jsou převážně zaměřené proti federální vládě, či policii. V současné době existuje pouze na platformě Facebook přes 100 Boogaloo skupin a stránek (Miller, 2020), což naznačuje signifikantní vliv tohoto hnutí především na mladší generaci amerických

uživatelů této sociální sítě. Nicméně s ohledem na globální rozšíření Facebooku a zároveň celosvětově uznávaný anglický jazyk jako hlavní dorozumivací prostředek zůstává otázkou, do jaké míry může mít toto, ale i ostatní virtuálně se prezentující hnutí vliv na formování politického myšlení obyvatel i v jiných státech.

Hlavní definiční znaky protivládních hnutí:

- Anti-federalismus
- Civilní aktivismus
- Militantní rysy
- Libertarianismus

1.3 Trendy ve vývoji krajní pravice

Mudde (2019) tvrdí, že hlavním rozdílem mezi současnou krajní pravíci a tou historickou je její tzv. mainstreamizace. V tomto kontextu termín označuje fakt, že po roce 1945 bylo až na několik ojedinělých výjimek pro politické strany a hnutí nemyslitelné, aby navázaly na ideologii historické krajní pravice. Právě tato skutečnost se v dnešní době neděje a krajně pravicová politika se dostává do povědomí většiny společnosti a do aktivní současné politiky (Mudde, 2019, s. 20–21).

Jako další trend ve vývoji krajní pravice lze vnímat její zvýšenou agresivitu a násilnost. V současné době se totiž o krajní pravici ve Spojených státech nejčastěji mluví v kontextu domácího terorismu, protože se počet násilných útoků krajní pravice za poslední léta signifikantně zvýšil (Görder, Chavannes, 2020, s. 2). Útočníci se ve většině případů radikalizují za pomoci internetu, kde také čerpají inspiraci a informace potřebné ke svému útoku. Samotní útočníci pak obvykle nemají mezi sebou přímé vztahy a navzájem se nemusí znát. Až na výjimky je většina těchto útoků organizována jedinci (Ware, 2019, s. 4).

V neposlední řadě je také patrná novodobá tendence krajní pravice k přesunu části svých aktivit do online prostoru, který lze poprvé dramaticky zaznamenat mezi lety 2013–2015. V tomto období se začal snižovat počet členů u tradičních krajně pravicových hnutí. Důvodem byl právě přesun na sociální sítě a krajně pravicové webové stránky, kde mohli příznivci sdílet své názory anonymně a nemuseli se tak obávat, že by čelili jakýmkoliv následkům svého chování. Zároveň je také v rámci online prostoru velmi jednoduché

nalézt podobně smýšlející jedince a skupiny. Na základě tohoto trendu tedy musela krajně pravicová hnutí transformovat svá fungování a náborovou strategii (Neiwert, 2017, s. 16).

2 Hnutí Alt-Right

Pro vymezení a následné pochopení ideologie hnutí Alt-Right je důležité specifikovat jeho původ a následný vývoj. Zároveň je nutné porozumět jeho fungování, organizační struktuře, a i samotnému chování jeho členů, jelikož všechny tyto aspekty formují a ovlivňují jeho ideologii. Tak jako to platí pro jakékoliv hnutí, které chceme poznat a odborně popsat.

V posledních několika letech bylo hnutí Alt-Right popisováno a definováno mnoha způsoby. Mluvílo se o něm jako o novém fenoménu krajní pravice či jako o novodobé formě tradičního fašismu. V tisku a médiích byl termín *alt-right* používán jak v kontextu neonacistů, či zpochybňování holocaustu, tak i v případě tzv. mainstream republikánů v USA a pravicových populistů v Evropě. Není tedy zcela jasné, komu konkrétně lze označení *alt-right* přiřadit a komu nikoliv. Zároveň existují i tací, kteří toto označení jasně odmítají, ale jejich jednání a přesvědčení se s *alt-right* shodují (Hermansson, Lawrence, Mulhall, Murdoch, 2020, s. 3).

Alt-Right se oproti většině krajně pravicových hnutí liší svojí neformálností. Konkrétně tím, že existuje primárně v online prostoru a chybí mu oficiální platforma i jasná kritéria členství (Forscher, Kteily, 2019, s. 20). Jedná se tedy o online hnutí složené z obrovského množství blogů, vlogů, webů, podcastů a pouze několika organizací fungujících mimo virtuální prostor v tradiční podobě. I přes výrazné postavy, jakou je například Richard Spencer, nemá Alt-Right jediného oficiálně zvoleného lídra, který by jasně rozhodoval o směru vývoje hnutí. Organizační strukturu Alt-Right Hermansson a spol. (2020) definují jako mnohohlavou hydru tvořenou dominantními členy a skupiny bez jednotného vedení (Hermansson, Lawrence, Mulhall, Murdicg, 2020, s. 4).

Hnutí Alt-Right je primárně spojováno s americkou scénou krajní pravice, nicméně i přesto lze jeho dosah zaznamenat i mezinárodně, a to například ve Velké Británii, Nizozemsku či Německu. Zároveň je možné pozorovat určité ideologické podobnosti s francouzským hnutím Nouvelle Droite (Berger, 2018, s. 5-6).

Z dostupné literatury zabývající se hnutím Alt-Right lze konstatovat že jeho vývoj v posledních deseti letech dramaticky ovlivnily dva klíčové momenty. Jedním z nich jsou prezidentské volby v roce 2016, kdy proti sobě v závěrečném souboji o prezidentský post stál republikánský kandidát Donald Trump a kandidátka za demokraty Hillary Clinton. Druhou zásadní událostí je protest Unite the Right Rally, který se odehrál v srpnu v roce 2017 v americkém městě Charlottesville. Historicky se dá tedy vývoj hnutí rozdělit do tří částí, a to na: fungování před rokem 2016, v průběhu prezidentských voleb v USA a následně protest Unite the Right v Charlottesville.

2.1 Působení Alt-Right na internetu

Existuje několik důvodů, proč se hnutí Alt-Right stalo populárním fenoménem, nicméně jedním z nevýznamnějších je jeho působení na internetu. Alt-Right své krajně pravicové přesvědčení a myšlenky šíří prostřednictvím online sociálních sítí, kde příznivci hnutí sdílejí meme, hastagy a zveřejňují odkazy na konspirační teorie, či na extremistický obsah (Berger, 2019, s.4).

Sociální sítě a online média nabídlý krajně pravicovým hnutím nové komunikační prostředky. Seznámení s fungováním těchto online platforem a jejich následné využití přineslo hnutím zásadní výhody (Ernst, 2017, s. 1347). Internet dává krajně pravicovým hnutím možnost sdílet svůj obsah s minimálním omezením a s obrovským počtem uživatelů (Fielitz, Thurston 2018, s.7).

Krajně pravicové skupiny a hnutí patří mezi první, které využily potenciálu a výhod internetu. Podařilo se jim vytvořit online prostor, ve kterém mohly zformulovat a sdílet vlastní ideologické rámce. Využití internetových platforem, ať už se jedná o sociální sítě či webové stránky, dalo hnutím možnost dynamického vývoje. Díky internetu se členové krajně pravicových skupin přesunuli z lokálních pouličních pochodů a demonstrací na sociální sítě, kde se mohou pohybovat anonymně, individuálně a dosah jejich názorů je více geograficky rozptýlen. Samotné organizování protestů a demonstrací se tím stalo mnohem jednodušší (Fielitz, Thurston, 2018, s.7). Pozvánku na nadcházející událost je díky sociálním sítím Twitter a Facebook možné sdílet s neomezeným počtem lidí a samotné odeslání je otázka pouze několika vteřin, čímž se výrazně snižují finanční i časové náklady na organizaci jakékoliv pořádané akce.

V současné době jsou ovšem pro příznivce krajní pravice velmi významná také online diskuzní fóra, jakými jsou například 4chan, 8chan, Gab.ai. Pro tyto internetové platformy je typické, že jejich uživatelé kladou důraz na naprostou svobodu svého virtuálního projevu. V některých případech se dokonce komunity působící na těchto fórech označují za tzv. free-extremists. V důsledku pak tyto komunity ve velké míře šíří urážlivé příspěvky s rasistickou, misogynní, homofobní či antisemitskou tematikou (Colley, Moore, 2020, s. 1,4).

Tyto stránky jsou spojovány také s teroristickými útoky. Konkrétně například s Patrickem Crusiusem, který v americkém Texasu v roce 2019 zastřelil 23 lidí a zveřejnil na fóru 8chan svůj manifest s názvem „Nepříjemná pravda“. Zde vyjádřil podporu novozélandskému střelci Brentonu Tarrantovi, jež ve stejném roce v mešitě města Christchurch zabil 51 lidí. Manifest také obsahoval myšlenku rasové segregace a vyvolal na fóru vlnu příspěvků, které tuto střelbu podporovaly a obhajovaly (Truchlá, 2019).

2.2 Hnutí před rokem 2016

První zmínka o možném novém pravicovém hnutí Alternative Right se objevila v roce 2008 a to při projevu filosofa a paleokonzervativce Paula Gottfrieda na akci, jež pořádala jeho skupina zvaná H.L.Mencken Club (Hawley, 2018, s. 19–20), pojmenovaná podle novináře Henryho L. Menckena, který se pro členy budoucího hnutí Alt-Right stal vzorem. Pro tyto členy představuje Mencken symbol libertarianismu (Rodgers, 2018, s. 10). Příznivci politické ideologie libertarianismu prosazují práva na osobní svobodu a soukromé vlastnictví, hájí občanské svobody a staví se proti většině forem státních regulací zmíněných práv. Tento směr navazuje na klasické liberální hodnoty, zastává jasné rozlišení mezi veřejnou a soukromou sférou, a zároveň kritizuje politické autority včetně jejich samotné legitimacy (Van Der Vossen, 2017).

Spolek zvaný H.L. Mencken Club, jehož členem byl i zakladatel hnutí Alt-Right Richard Spencer, byl zřízen s cílem vybudovat nezávislou intelektuální pravici, která by se vymezila proti tzv. levicovému převzetí a ovládnutí naší společnosti (Rodgers, 2018, s.10).

I přesto, že byl Paul Gottfried první, kdo o alternative right mluvil, nelze ho označit za zakladatele Alt-Right a ani se neřadí mezi jeho členy. Přiznal, že se do jisté míry s hnutím ztotožňoval, ale otevřeně se proti němu vymezil a opakovaně kritizoval jeho metody v momentě, kdy se hnutí Alt-Right ubíralo směrem k bílému nacionalismu. Paul Gottfried

byl totiž přesvědčen, že se má nově formulující *alternative right* ideologicky orientovat směrem k libertariismu a paleokonzervatismu (Hawley, 2017, s. 20, 51–53), jelikož toto hnutí vnímal jako příležitost k přenesení teorie paleokonzervatismu do 21. století (Maine, 2018, s. 63).

Za zakladatele *Alt-Right* jako krajně pravicového hnutí se považuje Richard Spencer. Ten do roku 2009 působil v *Taki's Magazine*, ve kterém byly publikovány články Paula Gottfrieda a byl to právě Richard Spencer, který tyto texty editoval. Po tom, co odešel z *Taki's Magazine*, založil Spencer novou internetovou platformu *Alternative Right*. Od počátku své existence byla tato stránka krajně pravicová, ale odlišovala se od ostatních *far-right* webů tím, že nebyla zaměřena pouze na rasovou tematiku. Zveřejněné články se zabývaly také zahraniční politikou, ekonomikou, domácí politikou a genderovými otázkami. Do *Alternative Right* psala i řada akademiků a autorů, jejichž články neobsahovaly rasistickou tematiku. Mezi ně se řadí například historici David Gordon a Thomas Wood či Christian Kopff (Hawley, 2017, s. 51, 58–59). Spencerovi se tedy podařilo vytvořit online platformu, která se na první pohled nejevila jako krajně pravicová.

I přestože byl web *Alternative Right* na internetu velmi populární, rozhodl se Spencer v roce 2012 z vedení tohoto webu odejít, a stránka následně ztratila na své popularitě. O rok později založil Spencer novou platformu *Radix Journal*, která existovala v internetové formě, ale zároveň byla vydávána i v tištěné podobě. Objevily se pokusy stránku *Alternative Right* znovu obnovit ve formě blogu, ale jeho popularita se s původní verzí nedala měřit (Hawley, 2019, s. 22).

Na začátku roku 2015 pojem *alt-right* začal získávat na popularitě, a to díky sociální síti Twitter, která je pro další vývoj hnutí nesmírně důležitá. Uživatelé sociální sítě Twitter jsou při psaní svých příspěvků (tzv.: *tweetů*) limitováni 140 znaky a tím, že je termín *alt-right* krátký ale zároveň významově vágní a nepřesný, byl na této komunikační platformě velmi užitečný (Hawley 2019, s. 22). Do povědomí společnosti a médií se *#altright* dostal hlavně v prezidentských volbách v roce 2016, kdy se zveřejnilo a virálně šířilo obrovské množství příspěvků obsahujících tento termín.

2.3 Alt-Right a prezidentské volby 2016

Kandidaturu Donalda Trumpa lze vnímat jako klíčový moment, jak pro Alt-Right, tak současně i pro americkou krajní pravici. Díky Trumpově rozhodnutí ucházet se o prezidentský post se sjednotily nejednotné skupiny, které začaly termín alt-right na sociálních sítích používat. Zároveň kampaň Donalda Trumpa poskytla členům těchto krajně pravicových skupin nejen impuls pro sdílení názorů ve virtuálním prostoru, ale také se těmto jedincům naskytla možnost osobních setkání v rámci předvolebních mítinků po celých Spojených státech amerických (Micheal, 2017, s. 14–15).

Důvodem zájmu hnutí Alt-Right o osobu Donalda Trumpa byly především kontroverzní tvrzení o imigrantech. Ve svých předvolebních proslovech a výrocích se Trump zaměřil na muslimy a převážně přistěhovalce z Latinské Ameriky, které označil za násilníky a překupníky drog. Byla to právě tato rétorika, díky níž získal Donald Trump prvotní přízeň Alt-Right. Nicméně Donald Trump svými nekompromisními výroky nejen vůči imigrantům a neústupnými politickými postoji proměnil podobu současné americké politiky, do které zanesl zmatek a chaos, a právě to posílilo jeho podporu mezi členy hnutí Alt-Right. Trump se vymezil vůči konzervativním elitám uvnitř republikánské strany a tím ukončil jejich monopol na pravicovou politiku, čímž vznikl prostor pro alternativní pravicové skupiny a hnutí, jakým bylo právě například Alt-Right (Hawley, 2017, s. 116–118).

V předvolebním období a také v průběhu samotných voleb se stal online fenoménem tzv. Pepe the frog, což je obrázek vizuálně jednoduché kresby žáby. Původně byl tento náčrt vytvořen pro komiks Boy's Club. Nicméně díky lavinovému online sdílení mezi sympatizanty Alt-Right je Pepe typickým příkladem, jak příznivci tohoto hnutí využili tzv. meme k šíření krajně pravicových přesvědčení. Tvůrci těchto memů vycházeli z dřívějších rasistických ilustrací, na nichž byl Pepe the frog vyobrazen s nacistickými a rasistickými symboly. Tyto různé varianty obrázku se staly natolik populární, že kampaň prezidentské kandidátky Hillary Clinton musela vydat veřejné vyjádření obsahující varování, že Pepe the frog je symbolem spojeným s bílou nadvládou a je na internetu šířen rasisty, kteří si říkají Alt-Right (Heikkilä, 2017).

Tím, že kampaně obou kandidátů Hillary Clinton i Donalda Trumpa veřejně komentovaly virtuální činnost Alt-Right, poskytly tomuto hnutí další značnou platformu, prostřednictvím které dokázalo Alt-Right rozšířit svůj dosah a vliv. Do jisté míry lze říci, že v závěru prezidentských voleb se Alt-Right začalo méně zabývat konkrétními politickými otázkami a soustředilo svou pozornost na ovlivňování celkového volebního výsledku ve prospěch Donalda Trumpa, společně se snahou masivně šířit svoje přesvědčení mezi co největší počet lidí (Heikkilä, 2017).

Po Trumpově vítězství v roce 2016 se příznivci hnutí Alt-Right shromáždili v hlavním městě Washington s cílem oslavit, co vnímali jako svůj úspěch, protože se z jejich pohledu významně podíleli na tomto konečném výsledku (Heikkilä, 2017). Trumpovo zvolení vyvolalo obrovský pocit důvěry v hnutí, které bylo tak dlouho dehonestováno, pomlouváno a odsuzováno (Michael 2017, s. 5).

Na tomto povolebním setkání vystoupil s proslovem Richard Spencer, v němž prohlásil mimo jiné názor, že právě díky Alt-Right a tzv.: meme-magic (meme magie) se podařilo Donaldu Trumpu zvolit do Bílého domu. Dále Spencer sdílel své přesvědčení, že USA byla, kromě poslední generace, bílou zemí vytvořenou pro bělošskou populaci, jejich potomky a symbolizuje bělošské dědictví (Heikkilä 2017). Trumpovo vítězství podle Spencera znamená první krok k identitární politice bělochů (Michael, 2017, s.5). Svůj proslov zakončil se slovy: „*Hail Trump! Hail Our People! Hail Victory!*“ Jako odpověď se mu z publika dostalo ve formě potlesku a v některých případech i nacistického pozdravu zvednutou pravou rukou (Heikkilä, 2017).

Video záznam projevu Richarda Spencera vyvolal v médiích ostrou kritiku. Richard Spencer byl novináři veřejně označen za rasistu a příznivce bílého nacionalismu. Především z důvodu již výše zmíněného zakončení jeho proslovu, ale také i pro jeho použití antisemitských výroků a výrazů z nacistické propagandy, jako například německý termín *lügenpresse* označující lživá média. V reakci na tuto událost kampaň prezidenta Trumpa reagovala s prohlášením, že zvolený prezident Donald Trump i nadále odsuzuje rasismu a bude v úřadu působit jako lídr každého amerického občana (Bradner, 2016).

2.4 Unite the Right rally

Události ze srpna roku 2017 v americkém městě Charlottesville jsou pro vývoj hnutí Alt-Right naprosto klíčová. Do tohoto dne bylo možné hnutí považovat za online fenomén bez přesahu mimo internet a zároveň nebyly do toho momentu zaznamenány žádné fyzické útoky či násilí, které by se s hnutím Alt-Right dalo prokazatelně spojit (Hawley, 2017).

Protest Unite the Right byl organizován Jasonem Kresslerem v reakci na plánované odstranění sochy konfedačního generála Roberta E. Lee z veřejného parku v městě Charlottesville (Philips, Yi, 2018, s. 221). Kde se také v pátek jedenáctého srpna sešli příznivci krajní pravice z více než 39 států napříč USA. Nejvíce byly zastoupeny státy východního pobřeží, což se ale dalo předpokládat s ohledem na to, že se město Charlottesville nachází ve východním státě Virginia. Protestu se účastnili ovšem i občané z jiných světových zemí, nezisková organizace Anti-Defamation League dokázala označit účastníky například ze Švédska, Kanady či Jižní Afriky (ADL, 2019).

Identifikovat se podařilo přibližně polovinu z odhadovaných 600 účastníků a zastoupeno zde bylo přibližně 50 různých krajně pravicových hnutí, skupin či organizací. V Charlottesville se za účelem Unite the Right protestu sešli příznivci napříč celé krajní pravice. Konkrétně to byli zástupci neo-nacismu, white supremacy, krajně pravicová média, milice napojené na protivládní hnutí či skinheads. Anti-Defamation League identifikovala v rámci této akce velké množství organizací a hnutí. Mimo Alt-Right jimi byly například: National Socialist Movement, Vanguard America, Traditionalist Worker Party, členové Klanu. Dále pak také skinhead organizace Hammerskins, Crew 38, Blood & Honour Social Club či neo-konfedační hnutí League of The South, Identity Dixie a Hiwaymen. V neposlední řadě také hnutí Christian Identity a Odinist (ADL, 2019).

Před začátkem samotného protestu se účastníci Unite the Right setkali s odporem. Na stejném místě se totiž ve stejný den shromáždili lidé, kteří protestovali proti krajní pravici, rasismu a primárně i proti samotnému Unite the Right seskupení. Po jejich střetu následovaly silné nepokoje a musely zasahovat policejní hlídky, které označily tuto situaci za krizovou a oba dva protesty byli nuceny rozpustit (Philips, Yi 2018, s. 221).

Po nařízeném ukončení protestu se účastníci Unite the Right vedeni Richardem Spencerem sešli před sochou generála Lee a zapálili zde bambusové pochodně. Následně

procházeli ulicemi města Charlottesville a svůj pochod doprovázeli skandováním hesel: „All White Lives Matter“ či „Jews will not replace us“. I přes jasně rasistická hesla a symboliku připomínající Ku-Klux-Klan se protestující proti označení white supremacy vymezili. Označili se za bělochy, jenž milují a bojují za evropskou identitu a její dědictví (McCausland, 2017).

Druhý den protesty a nepokoje ve městě pokračovaly. Násilnosti vyvrcholily útokem nacistického sympatizanta Jamese Alexe Fieldse Jr., který svým vozem ve vysoké rychlosti najel do davu lidí protestujících proti Unite the Right rally. Svým činem zavinil smrt jednoho člověka a dalších 19 lidí zranil (Almasy, Croffie, Park, 2017).

Násilnosti, které se uskutečnily v rámci Unite the Right protestu souvisí se širší organizační změnou v rámci Alt-Right. Hnutí dále funguje převážně na internetu, ale snaží se svou aktivitu přesunout i mimo něj. Je to snaha o sjednocení neorganizovaného uskupení ve skutečné politické hnutí, které bude využívat agresivnějších a nebezpečnějších taktik, než jsou pouhé tweety a meme sdílené na sociálních sítích (Hawley, 2017).

3 Ideologie hnutí Alt-Right

Pojem ideologie lze definovat jako soubor normativní myšlenek ustanovující žádoucí stav společnosti a politického uspořádání. Ideologie nastavuje procesy a kroky k získání podpory k vlastním společenským ideálům a k získání veřejné podpory. Tyto procesy se odrážejí v konkrétních politických strategiích a taktikách, které naplňují cíle ideologie k transformaci světa do žádoucí podoby (Schwarzmantel, 2008, s. 26).

K vytvoření ideologie dochází nejčastěji v období společenské krize či konfliktu, kdy vyvstává potřeba občanů po vyrovnání se s bouřlivými okolnostmi a snaze pochopit tyto konflikty, a právě ideologie jim může toto poskytnout. V rámci ideologického konceptu lze nalézt čtyři funkce, které mají pro příznivce dané ideologie signifikantní význam. Zaprvé nabízí vysvětlení politických jevů, které by za normálních okolností zůstaly pro širokou veřejnost nesrozumitelné a nejasné. Druhou funkcí ideologie je nastavení kritérií a standardů, které dopomáhají k označení nežádoucích společenských prvků, chování či jednání. Zatřetí poskytuje ideologie svým příznivcům pocit sounáležitosti sdílené se skupinou ostatních sympatizantů. Zároveň je díky ideologii jasné, kým jedinec je, kam patří a jaká je jeho role ve společnosti. Nabývá tak díky ideologii jak identitu kolektivní,

tak i individuální. V neposlední řadě pak ideologie ustanovuje pro své sympatizanty komplexní politický program s jasnými pravidly. Politická ideologie je tedy ve své podstatě systematický soubor myšlenek zahrnující čtyři hlavní funkce; definující, hodnotící, orientační a programovou (Ball, Dagger, O’Niell, 2016, s. 1).

Na základě těchto tvrzení lze říci, že ideologie je pro příznivce hnutí naprosto klíčová. Zároveň z výše uvedených ideologických funkcí vyplývá, že pokud definujeme a pochopíme samotnou ideologii, lze predikovat chování příznivců hnutí a jejich politickou nebo občanskou aktivitu. Z poznání ideologie je možné určit, jakých taktik a politických strategií bude samotné hnutí pro dosažení svých cílů využívat. Alt-Right zároveň svým působením na americké politické scéně ovlivnilo samotnou krajní pravici, a proto jeho ideologie může částečně napovědět, jakým směrem se bude americká krajní pravice jako celek dál vyvíjet.

Zásadním problémem při definování ideologie hnutí Alt-Right je jeho nejednotnost. Alt-Right je neorganizované a chybí mu ucelené vedení. Mimo jiné je také problematické jednoznačně rozlišit a stanovit, koho lze za příznivce Alt-Right považovat. Zároveň platí, že se členové uvnitř hnutí neshodují na společných cílech a ani na způsobech a cestách, jakými by bylo možné těchto cílů dosáhnout (Hawley, 2017). Příznivci hnutí jsou nejednotní v mnoha klíčových otázkách a tématech, jako například legalita potratů, role náboženství ve společnosti či názorovému přístupu ke kapitalismu (Hawley 2019, s. 10).

Z důvodu této myšlenkové nesourodosti a nejednotnosti je důležité analyzovat, zda existují alespoň některé prvky, které příznivce hnutí spojuje a jaké celospolečenské chování lze od těchto osob pravděpodobně očekávat. Jednou ze společně sdílených hodnot může být právě například základní ideologie, která by hnutí dávala jasné vymezení a záměr.

3.1 Ideologická východiska

V roce 2010 založil Richard Spencer internetovou platformu s názvem *AlternativeRight.com*, jenž měla za cíl vytvořit a následně formovat novou intelektuální pravici vymezující se proti tehdejšímu pravicovému konzervatismu. V porovnání se svými předchůdci, byla tato platforma jedinečná tím, že byla vytvořena s cílem oslovit širší veřejnost, a ne pouze úzký kruh příznivců krajní pravice, jak tomu bylo u většiny ostatních platform (Hartzell, 2018, s. 19). Tímto krokem Richard Spencer položil základní kámen pro hnutí Alt-Right, které se ve své poměrně krátké historii dostalo do povědomí společnosti, jak v kontextu americké politiky, tak i celosvětově. Jinými slovy z uzavřeného společenství díky tomuto kroku převedl hnutí do roviny mainstreamového tématu i v běžných médiích a politice.

Pro zkoumání a případnou identifikaci jednotné ideologie Alt-Right je nutné zjistit z jakých ideologických směrů hnutí čerpá. Proto budou v následujících podkapitolách popsány ideologická východiska a jejich vztah k Alt-Right, jakým způsobem tyto směry samotné hnutí ovlivnily a v jakých případech lze vidět s ideologií Alt-Right shodu. Tato východiska byla vybrána na základě podrobné analýzy dostupných zdrojů odborné literatury, či popřípadě relevantních institucí např. Southern Poverty Law Centre a Anti-Defamation League.

3.1.1 Paleokonzervatismus

Jak již bylo zmíněné ve druhé kapitole práce, pojem *alternative right* použil poprvé paleokonzervativce Paul Gottfried. Podle něj mělo být vytvořené nové alternativní pravicové hnutí, které by ideologii paleokonzervatismu přeneslo do 21. století. Jeho články v *Taki Magazine's* ovlivnily Richarda Spencera a byly jedním z příčin, proč později hnutí Alt-Right založil. I když se Paul Gottfried jasně vymezil a veřejně nesouhlasil s hnutím Alt-Right již krátce po jeho založení, nelze vliv paleokonzervatismu na hnutí popřít (Hawley, 2017, s. 19–20, 51–53).

V současné době není paleokonzervatismus aktuálním tématem, nicméně historicky má význam, jelikož v době své největší popularity představoval významnou hrozbu pro konzervativní proud americké pravicové politiky. Kritika konzervatismu ze strany paleokonzervatismu je důvodem proč se tato ideologie stala jedním z východisek pro hnutí Alt-Right. Konkrétně přebírá negativní postoj ke snaze o návrat k původní formě

konzervatismu a jeho hodnotám. Paleokonzervatisté nesouhlasili například s americkou intervencí v zahraničí, byli zastánci více striktní imigrační politiky a otevřeně se postavili proti prosazení rasové rovnosti (Hawley, 2017, s. 29–30). Jsou to právě tyto názory, které lze nalézt v jádru hnutí Alt-Right a zároveň které jsou důvodem, proč paleokonzervatismus oslovil zakladatele hnutí Richarda Spencera.

I přes výše uvedené podobnosti nelze konstatovat, že by byl paleokonzervatismus jedinou a jasnou ideologií hnutí Alt-Right. Žádný z paleokonzervativců nebyl nikdy členem hnutí. Dále pak Alt-Right a paleokonzervatismus nesdílejí stejné názory na velké množství témat a společenských oblastí. Neshodu lze vidět například u konzervatismu, kdy paleokonzervatisté kritizují konzervatismus a požadují jeho změnu, ale neusilují o jeho zánik. Alt-Right, se proti konzervatismu vymezuje tak striktně, že v některých případech lze tento postoj definovat také jako snahu o jeho odstranění z americké politické scény. Dalším rozdílem mezi paleokonzervatismem a Alt-Right je postoj k náboženství. Zatímco paleokonzervatisté podporují tradiční náboženské hodnoty, Alt-Right je spíše hnutím sekulárním v některých případech pak dokonce i protikřesťanským (Hawley, 2017, s. 31–32).

3.1.2 Radikální libertarianismus

Míra přímého ideologického spojení mezi hnutím Alt-Right a libertarianismem je poměrně malá, přesto ale mezi nimi lze nalézt určitou minoritní shodu. Kromě toho také platí, že mnoho ústředních postav hnutí Alt-Right se považovaly za libertriány (Hawley, 2017, s. 35). Například Richard Spencer byl před založením Alt-Right členem H.L.Mencken klubu, jehož základní myšlenkou je kritika levicové politiky a podpora libertarianismu (Rodgers, 2018, s. 10).

Na první pohled je libertarianismus v přímé neshodě s hnutím Alt-Right, jelikož odmítá jakoukoliv formu politiky identity (Hawley, 2017, s. 33). Z toho vyplývá, že by se libertarianismus dostával do myšlenkového sporu s Alt-Right v případě hlavního principu hnutí, kterým je *white identity*. I přes tuto zásadní neshodu lze mezi nimi nalézt určité podobnosti, a proto je možné libertarianismus zařadit mezi ideologická východiska hnutí Alt-Right.

Jelikož libertarianismus nepodporuje politiku identity, nesouhlasí s tím, aby se stát, jakkoliv podílel a napomáhal k vytvoření rasové rovnosti ve společnosti. Libertariáni jsou přesvědčeni, že bez zásahu státu se rovnost ve společnosti vytvoří sama a bude více přirozená než ta, kterou by zavedl stát pomocí nařízení a zákonů. Libertariáni na příkladu sektoru služeb ukazují, že pokud bude podnik rozhodovat na základě neekonomických faktorů, jako je právě například rasa nebo náboženství, bude zákonitě méně výdělečný než ten, který nemá předsudky. Pro řešení rasové diskriminace je tedy, podle libertarianismu, nejlepší kapitalismus bez státního zásahu (Hawley, 2017, s. 33).

Z tohoto konceptu pak vychází radikální libertarianismus, který je hnutí Alt-Right mnohem bližší. Radikální libertarianismus kritizuje demokracii a zastává názor, že by měla být zrušena státní moc jako taková, a to z důvodů toho, že demokracie má podle jejich přístupu omezovat přirozený vývoj společnosti. Stejně tak odsuzují i migraci, která je vnímána jako nucená a neefektivní integrace. V neposlední řadě jsou radikální liberalisté přesvědčeni, že rasové rovnosti nelze ve společnosti dosáhnout, jelikož je to proti lidské přirozenosti (Hawley 2017, s. 34).

Právě v těchto názorech lze do jisté míry vidět shodu s hnutím Alt-Right. Kritika migrační politiky, vymezení se proti tradičním politickým hodnotám a snaha o udržení rasové nerovnosti ve společnosti patří mezi klíčové a jednotící přesvědčení v rámci hnutí Alt-Right. Je tedy pochopitelné, proč ústřední postavy Alt-Right nejdříve tíhly k radikálnímu libertarianismu i přes chybějící identitární politiku.

3.1.3 Identitarismus

V kontextu americké politiky lze Alt-Right zařadit mezi krajně pravicové identitární hnutí (Gray, 2018, s. 141). Identitární politika je pro Alt-Right naprosto klíčová, jelikož spojuje drtivou většinu příznivců hnutí. Ti považují tzv. *white identity* za velmi důležité téma. Hawley (2019) uvádí, že důvodem, proč většina členů Alt-Right inklinuje k identitarismu, je, že se tato ideologie na první pohled nezdá být ve své podstatě rasistická. Opět lze v tomto případě vidět vliv zakladatele hnutí Richarda Spencera, který se za identitaristu přímo považuje. Zároveň lze zaznamenat určité snahy o spolupráci mezi Alt-Right a evropskými identitárními hnutími (Hawley, 2019, s. 81).

Pro poznání ideologie Alt-Right je nutné pochopit, jak významnou roli koncept *white identity* v rámci hnutí hraje. Gray (2018) tvrdí, že se v poslední době problematika identity a s ní spojená identitární politika dostala do popředí celospolečenské debaty. Jelikož je nutné si uvědomit, jakým způsobem a také podle jakých kritérií se členové i samotné hnutí identifikují, aby bylo možné porozumět přesvědčením, která sdílejí a proti kterým se naopak vymezují (Gray, 2018, s. 141).

White identity lze vnímat jako identitu národní, která je založená na rasovém základě. Příznivci hnutí Alt-Right do této identity řadí například normy a zvyky americké kultury, kterou označují, stejně jako identitu, termínem *white*. Pohlíží tedy na americkou kulturu, jako na kulturu bělošskou, do které by neměly zasahovat jiné rasy. Zároveň jsou přesvědčeni, že v rámci rasové a kulturní sebezáchovy je nutná určitá forma separace. Věří totiž, že vliv jiné kultury by mohl vést k zásadním a v krajním případě až k nenapravitelným změnám ve společnosti a bělošské kultuře, která by následně ovlivnila právě již zmiňovanou identitu (Gray, 2018, s. 147).

Rasová homogenita je důležitá i při samotném zrodu národa. Podle konceptu *white identity* není možné, aby vznikl silný národ, v kterém by existovala rasová a etnická diverzita. Multikulturní národ v tomto pojetí nemůže vzkvétat, jelikož k národní stabilitě a následné prosperitě může dojít jen v případě, že příslušníci národa sdílejí stejnou kulturu, jazyk, historii i aspirace. Takového stavu lze dosáhnout pouze za naplnění podmínky rasové homogenity (Nieli, Sedgwick, 2019, s. 140).

Podle Alt-Right a jeho příznivců od sebe nelze oddělit koncepty rasy a kultury. Konkrétně z toho důvodu, že jsou spolu tyto dva společenské jevy velmi úzce spojené a v návaznosti na sebe utvářejí jedinečnou identitu. K dosažení společenského ideálu, který by měl nahradit současný stav, by mělo dojít skrze biologii a antropologii. Základem k udržení *white identity* je totiž zachovat bělošskou populaci bez genetické změny způsobené případnou mezirasovou reprodukcí (Gray, 2018, s.144, 147).

Nespokojenost se současnou společností a touha po návratu do minulých dob patří mezi důvody, proč Alt-Right podporovala Donalda Trumpa v prezidentských volbách v roce 2016. Slogan jeho kampaně totiž zněl: „*Make America Great Again*“ (Vraťme Americe její velikost), a právě s tím se dokázalo Alt-Right názorově ztotožnit (Boehme, Scott, 2020, s. 175). Ideologii identitarismu v konceptu Alt-Right lze považovat za jasně

rasistickou. Je důležité ovšem zdůraznit, že se rasistickou stává až v podání Alt-Right jenž spojilo koncept identity s rasovou segregací.

3.1.4 Bílý nacionalismus

Bílý nacionalismus se vyznačuje probělošskými přesvědčeními vyžadující například jasnou populační rasovou segregaci či zvýšenou právní ochranu pro příslušníky bělošské rasy. Příznivci bílého nacionalismu zastávají názor, že představují samostatný směr probělošské politiky a zastávají negativní postoj vůči vlastnímu označení rasisti či white supremacy. Jelikož prohlašují, že na rozdíl od white supremacy se bílý nacionalismus nesnaží o nadvládu nad ostatními rasami, ale pouze o rasovou segregaci s cílem ochrany rozmanitosti kultur. Bílý nacionalismus tedy podporuje jasný rasový separatismus, jelikož jedině při dosažení tohoto stavu může dojít ve společnosti k zachování rozdílů mezi odlišnými kulturami, a tudíž k jejich následnému nezávislému rozkvětu (Hartzell, 2018, s.10).

V kontextu Alt-Right je možné nalézt spojení mezi bílým nacionalismem a zakladatelem hnutí Richardem Spencerem. Ten nepochybně patří mezi jedny z nejvíce viditelných příznivců bílého nacionalismu. A to nejen díky založení Alt-Right, ale také kvůli prezidentskému křeslu v think tanku National Policy Institute (NPI), který je spojován s ideologií bílého nacionalismu (Barrouquere, 2020). Na oficiálních stránkách NPI je uvedeno, že cílem organizace je ochrana identity a budoucnosti lidí evropského původu ve Spojených státech i na celém světě. Dále je zde také přímý odkaz na Alt-Right, kdy uvádí, že NPI je centrální a nepostradatelnou součástí Alt-Right stejně jako Richard Spencer (National Policy Institute, c2021).

Již při založení hnutí Alt-Right hrál bílý nacionalismus důležitou roli, jelikož internetová platforma *AlternativeRight.com* zveřejnila články s prvky bílého nacionalismu například obsahující kritiku multikulturalismu, podporu rasové segregace či jasný nesouhlas se společností podporující rasovou rovnost. Velmi často se také v těchto článcích objevoval argument, že politická korektnost a tzv. rasová slepota negativně ovlivnila společenské mínění o světě, konkrétně o bělošské rase a pravicové politice. Zároveň je z obsahu platformy patrné sdílené přesvědčení, že běloši neovlivnění výše zmíněnými negativními společenskými prvky by byli pyšní na svou rasovou příslušnost, pocíťovali by potřebu bojovat za ochranu své bělošské kultury a oživilo by v sobě i *white*

identity (Hertzell, 2018, s. 19–22).

Lze tedy předpokládat, že *AlternativeRight.com* měla primárně sloužit, jako nástroj k šíření idejí bílého nacionalismu mezi širokou veřejnost. Cílem bylo oslovit jedince, kteří byli k této rétorice nakloněni, ale sami se za příznivce krajní pravice v té době nepovažovali (Hertzell, 2018, s. 19–20).

Drtivá většina příznivců hnutí Alt-Right je přesvědčena, že v současné společnosti hrozí tzv. *white erasure*, jež lze přeložit jako „odstranění bílé rasy“. Dále také věří, že bělošská rasa a kultura jsou v bezprostředním ohrožení a blíží se jejich konec v souvislosti s vlivem jiných ras, kultur a politických směrů. Příkladem takových ras a myšlenkových směrů jsou Židé, Afroameričané, imigranti či feminismus a komunismus. Příznivci hnutí Alt-Right také vnímají koncept rasy jako nezměnitelný, založený na biologických faktech, která stanovují úroveň intelektuálních či vzdělávacích schopností a dovedností. V případě těchto názorů, které se ve větší míře shodují s idejemi neonacismu a white supremacy, lze vidět snahu o skrytí těchto ideologických splynutí, a to prostřednictvím označení bílý nacionalismus, které má ve společnosti méně negativní konotace (Atkinson, 2018, s. 310–311).

Souther Poverty Law Center definuje Alt-Right, jako soubor krajně pravicových ideologií spojující jak skupiny i jednotlivce, kteří jsou přesvědčení, že pomocí politické korektnosti a sociální spravedlnosti dochází ve společnosti k poškozování bělošské civilizace, kultury a identity (SPLC, c2021). Z této definice je jasně patrný význam, jak již zmiňovaného identitarismu, tak i bílého nacionalismu. Opět se zde objevuje nespokojenost se současnou společností, která svým chováním narušuje a ohrožuje white identity a běloškou rasu jako takovou.

3.1.5 Ideologie oběti

Tzv. ideologii oběti (v angličtině *victim ideology*) označuje v případě krajně pravicových hnutí přesvědčení, že běloši čelí ve společnosti obrácené diskriminaci či reverznímu rasismu, kdy se bělošská rasa stává početní menšinou a obětí takového systému. V rámci tohoto fenoménu lze vnímat pět hlavních přesvědčení:

1. bělošská rasa čelí rasové diskriminaci;
2. práva bělochů jsou omezována a zejména pak právo na vlastní kulturu;
3. běloši jsou odsuzováni za projevení jejich rasové hrdosti;
4. příslušníci bělošské rasy ztratili kvůli diskriminaci sebeúctu a společně čelí dalším psychickým následkům;
5. existence bělošské rasy je ohrožena (Boehme, Scott, 2020, s. 175–177).

Victim ideologii je velmi častá u white supremacy hnutí, pro něž byl diskurz oběti naprosto klíčový při získávání nových členů a následovníků. Typicky se tato rétorika objevovala například na anti-imigračních fórech. Tato ideologie oběti umožňuje příznivcům směru white supremacy neutralizovat jejich rasistické označení a zároveň může být i důvodem proč tato hnutí a uskupení primárně vůbec vznikají (Boehme, Scott, 2020, s. 175, 177).

Podle Boehma a Scotta (2020) existuje určité spojení mezi Alt-Right a ideologií obětí. Tato shoda je způsobena podle autorů tím, že příznivci hnutí Alt-Right se identifikují s rolí a ideologií oběti, za které sami sebe považují (Boehme, Scott, s. 182).

K tomuto závěru došli na základě svého výzkumu, v rámci něhož byli kontaktováni členové Alt-Right za cílem vyplnění jednoduchého dotazníku. V něm měli tito jedinci zaznamenat, zda s uvedeným prohlášením souhlasí, a to na škále 1(nevnímám jako problém) až 7(vnímám jako velký problém). Otázky v dotazníku byly zaměřené právě na pět základních přesvědčení ideologie oběti: viz první odstavec. (Boehme, Scott, 2020, s. 179–180).

V případě ideologie oběti lze opět zaznamenat odkaz na koncept white identity. V tomto případě se ovšem nejedná pouze o vytvoření a následné udržení bělošské identity, nicméně významným ideologickým prvkem je také strach a obavy ze strany jednice o vlastní identitu. Sympatizanti s tímto ideologickým směrem se obávají o existenci, jak

white identity, tak i samotné bělošské rasy.

3.1.6 Manosféra

V počátcích své existence obsahovalo Alt-Right řadu názorů na genderovou problematiku. Na platformě *AlternativeRight.com* byly zveřejněny články obsahující, jak patriarchální tradicionalismus, tak i umírněný feminismus. Několik autorů dokonce ve příspěvcích vyjádřili názor, že by krajní pravice a primárně tak hnutí Alt-Right mělo přilákat více členů ženského pohlaví. Tento postoj se ale významně změnil, když se Alt-Right stalo hnutím přesahujícím svou původní *AlternativerRight.com* platformu. Čím větší počet lidí rétorika hnutí oslovila, tím radikálnější názor na genderovou problematiku Alt-Right zastávalo. Přesáhlo i tradiční názory na ženské či mužské role a přijalo mysogynistickou ideologii, v rámci níž jsou ženy postaveny mimo politiku a muž má nad nimi moc. Někteří příznivci Alt-Right začali dokonce sdílet názor, že ženy nejsou v hnutí Alt-Right vítány, neměly by být přijímány a stávající členky by měly být vyloučeny (Lyons, 2017, s. 7–8).

Důvodem této radikální změny v postoji k ženám bylo úzké spojení Alt-Right s tzv. manosférou. Ta představuje antiženskou mužskou internetovou subkulturu, která v posledních letech zaznamenala rychlý nárůst na popularitě převážně mimo tradiční krajně pravicové směry. Muži zastávající ideologii manosféry sdílejí názor, že feminismus a samotné ženy systematicky muže v populaci utlačují a zbavují je veškeré moci. Jedná se tedy o myšlenkovou shodu s ideologií oběti, přičemž v tomto kontextu se nejedná o prvek rasy nicméně o faktor genderové příslušnosti (Lyons, 2017, s. 8).

Kulturně je patrný v případě Spojených států především u fascinace mužské populace s ideou tzv. amerického snu (American Dream), kdy věří v to, že jako muži mají na tento sen automaticky nárok a pokud se jim této představy nepodaří dosáhnout, považují to za společenskou nespravedlnost. Jinými slovy se nejedná o selhání individua ale společnosti a podmínek, které pro jednotlivce nastavila (Boehme, Scott, 2020, s. 178). V rámci manosféry je také velmi častý pozitivní postoj a podpora homofobie a transfobie, což lze očekávat k přihlídnutí na jejich snahu o znovuzavedení tradičních genderových rolí postavených na heterosexuální kultuře (Lyons, 2017, s. 8–9).

Shodu s krajně pravicovými hnutí lze u manoféry zaznamenat v případě víry a následném šíření konspiračních teorií. Nejvíce sdíleným názorem v rámci online působení manoféry je přesvědčení, že feminismus vznikl s primárním cílem získání kontroly nad muži. Feministky mají tohoto cíle dosáhnout za pomoci ovlivňování vládních rozhodnutí, prostřednictvím postupného získávání zastupitelských rolí v legislativních a exekutivních institucích (Lewis, 2019).

Do manoféry lze zařadit například hnutí Incel, jehož název je vytvořen z prvních slabik slovního spojení *involuntary celibate* (nedobrovolný celibát). Příslušníci tohoto hnutí jsou heterosexuální muži sdílející pocit sexuální frustrace a neuspokojení. Za nedostatek vlastních sexuálních aktivit viní společnost, konkrétně pak ostatní heterosexuální muže a ženy. Za charakteristického stoupence hnutí Incel lze považovat muže, který, i přes své opakované snahy, není v trvalém partnerském vztahu a není sexuální aktivní. Dále se také vyznačuje neatraktivitou, nejistotou či dokonce v určitých případech i duševní poruchou. Jedinci, jenž se identifikují s hodnotami hnutí Incel si nejsou schopni nalézt partnera se kterým by mohli autenticky sdílet pocit intimity a cítili se docenění (Tomkinson, Harper, Attwell, 2020, s. 153).

Někteří příznivci Incel se dopustili násilí na veřejnosti se záměrem dosažení svých ideologických cílů. Tyto útoky jsou považovány za formu sociální vzpoury proti ženám a heterosexuálním mužům, kteří nejsou součástí Incelu. Příkladem takového jednání je případ Eliota Rodgera, který při svém útoku v roce 2014 ve státě Kalifornie zabil šest lidí a čtrnáct zranil. Své myšlenky a motivaci k útoku popsal ve 141 stránkovém manifestu, jenž zveřejnil právě v online prostoru manoféry (Tomkinson, Harper, Attwell, 2020, s. 152, 154, 155).

Spojení mezi manoférou a Alt-Right existuje převážně na základě komunikace na diskusních online platformách, jakými je například 4chan či Reddit. Existuje totiž určitá skupina přívrženců Alt-Right, kteří jsou na webech manoféry aktivní a sdílejí její názory. Vliv této ideologie lze v Alt-Right zaznamenat z důvodu toho, že mnoho ostatních příznivců hnutí přijalo a následně i propagovalo genderové názory manoféry (Lyons, 2017, s. 8–9).

3.2 Alt-Lite

Pro definování ideologie hnutí Alt-Right je důležité zaměřit se i na uskupení Alt-Lite, které bylo v rámci analýzy odborné literatury často v kontextu Alt-Right zmiňováno. Tyto dvě skupiny sdílejí nejen zjevnou terminologickou podobnost, ale lze mezi nimi nalézt i další myšlenkové shody a stejná historická východiska.

Po vzniku *Alternative Right* se zpočátku do tohoto směru pravicové politiky řadili mnozí jedinci, kteří pouze kritizovali tehdejší konzervativní pravici v USA (Hawley, 2017) a hledali ideologickou platformu pro vyjádření svých negativních postojů. Po prezidentských volbách v roce 2016 bylo evidentní, že hnutí Alt-Right a s ním i původní *Alternative Right* má v jádru své ideologie prvky *white identity* a zjevný vliv bílého nacionalismu. Což vedlo ke oddělení členů původního hnutí, kteří nesdíleli rasistická přesvědčení do uskupení Alt-Lite (Hawley, 2019, s. 183).

Myšlenky hnutí Alt-Lite lze definovat jako méně radikální, čímž dokáže oslovit větší množství méně názorově vyhraněných členů společnosti. Zároveň je u Alt-Lite významnější ideologie libertarianismu a na rozdíl od Alt-Right se snaží zařadit mezi klasické liberální směry (Hawley, 2019, s. 185-186).

Hlavním tématem rozporu mezi Alt-Right a Alt-Lite zůstává bílý nacionalismus a celková myšlenková orientace na rasu. Tento rozdíl lze vnímat i před rokem 2016, konkrétně v případě webové stránky *alternativeright.com*, kterou spravoval Richard Spencer. Tato stránka již od svého začátku obsahovala příspěvky s rasovou tematikou a již v té době se od *Alternative Right* začali distancovat její dřívější příznivci. S rostoucí popularitou termínu *alt-right* v období prezidentských voleb v roce 2016 byl patrný významný nárůst členské základny. Podstatná část těchto nových členů se neztotožňovala s myšlenkami *white identity* či bílým nacionalismem, sdíleli ovšem ostatní přesvědčení Alt-Right. Právě v tomto období nárůstu sympatizantů se uvnitř Alt-Right vytvořila určitá podskupina členů, kteří se následně označili jako Alt-Lite (Hawley, 2017).

I přes nejednotné vnímání rasové otázky se Alt-Lite shoduje s Alt-Right v mnohých tématech, například v otázce migrace, víry a šíření konspiračních teorií, anti-ženských názorech a jasné vymezení se proti levici. Zároveň obě hnutí využívají a aktivně působí převážně na internetových fórech, podcastech či vlastních webových stránkách, kde

příznivci sdílejí své názory a přesvědčení (ADL, c2021).

3.3 Ideologické vymezení hnutí Alt-Right

Je zřejmé z předchozích částí této práce, že v rámci Alt-Right působí více ideologických proudů, které však nejsou jednotně sdíleny mezi všemi příznivci hnutí. I přes tyto rozdílnosti ovšem existují některá základní přesvědčení, která myšlenkově většinu hnutí sjednocují. Hawley (2017) uvádí, že jako základní jednotící prvek lze definovat vymezení se proti tradiční konzervativní pravici. Tento fakt vychází již ze samotného jména hnutí, kdy zkratka *Alt* nahrazuje výraz *alternative* (alternativní), jež odkazuje na odlišný pohled na krajní pravici, než nabízí směr konzervativní (Hawley, 2017, s.7, 11).

Druhým společným znakem charakterizujícím majoritní část členské základny Alt-Right je podle Hawleyho (2017) identitární politika, konkrétně pak přímo *white identity*. Většina příznivců hnutí sdílí názor o striktním rozdělení světa do identitárních skupin, které si navzájem ve společnosti konkurují. Primárním zájmem Alt-Right je prosperita *white identity* skupiny, s kterou se její příznivci identifikují. S tím souvisí i poslední jasně jednotící prvek hnutí, kterým je fixace na rasu, otázka rasové segregace a imigrace (Hawley, 2017, s. 11–12, 16, 18).

Tyto tři charakteristiky definované Hawleym dokládá i analýza ideologických východisek hnutí Alt-Right. Vymezení se proti konzervativnímu směru krajní pravice je patrné vlivem radikálního libertarianismu. Snaha o vytvoření a následné udržení *white identity* pak logicky pochází z ideologického východiska identitarismus. Fixace na rasovou otázku se pak jasně odráží v konceptu bílého nacionalismu.

Další perspektivu k celkové ideologii hnutí Alt-Right nabízí nezisková organizace Anti-Defamation League. Její pojetí zdůrazňuje přítomnost více odlišných ideologických směrů, které se ovšem soustředí na oblast identitární politiky, konkrétně pak na *white identity*. Zároveň ADL považuje Alt-Right za specifickou formu *white supremacy*, jež usiluje o začlenění své ideologie do společenského mainstreamu (ADL, c2021).

Podobně vymezuje ideologii Alt-Right i další nezisková organizace Souther Poverty Law Centre, která definuje hnutí jako soubor krajně pravicových ideologií. Tato organizace definuje příznivce Alt-Right jako osoby sdílející představu o celospolečenském

poškození bělošské civilizace, kultury a identity (SPLC, c2021).

Obě výše zmíněné definice hnutí Alt-Right prostřednictvím občansko-právních neziskových organizací opakují význam identitární politiky a fixace na rasu. Význam rasové tematiky uvnitř Alt-Right utvrzuje i existence uskupení Alt-Lite, které se od původního hnutí odštěpilo právě na základě odlišného postoje k myšlenkám bílého nacionalismu a zaměřování se na téma rasy.

Nejednotnost hnutí Alt-Right se odráží v jeho necelistvé organizační struktuře i chybějící oficiální náborové strategii. Charakteristická anonymita internetového prostředí zapříčiňuje nemožnost jasné identifikace podporovatelů či členů hnutí. Zároveň nelze za členy hnutí považovat všechny jedince, pohybující se v online prostoru obsahujícím názory Alt-Right. Roztříštěnost členství pak jasně vede k nejednotnosti samotných ideologických přesvědčení a cílů uvnitř hnutí.

Ze strany zakladatele hnutí Richarda Spencera ovšem lze zaznamenat určitou snahu o překonání ideologických nejednotností a nesourodostí uvnitř Alt-Right. V srpnu roku 2017 vydal dvacetibodový dokument *What It Means To Be Alt-Right: A metapolitical manifesto for the Alt-Right movement*. Tato práce byla vydaná těsně před událostmi spojenými s protestem Unite the Right Rally a je tak často označovaná za tzv. *The Charlottesville Statement*. Spencer se tímto dokumentem snažil vytvořit oficiální Alt-Right manifest, který by ztvdil existenci Alt-Right jako pravicového hnutí s prvky bílého nacionalismu a s cílem sjednocení všech amerických bělochů (Bar-On, Sedgwick, 2019, s. 232).

Spencer tento svůj manifest začíná tématem rasy. Rasa jako první bod manifestu, je podle Spencera základem lidské identity a je tedy naprosto zásadní. V pojetí autora je cílem vytvoření společnosti či přímo jednoho etnického státu, který by byl domovem pro všechny Evropany. Zároveň by z tohoto státu či společnosti byli vyčleněni všichni ne-Evropané, Židé a Afroameričané. Tento stát se má nacházet na území USA, ale k jednotě bělošských Evropanů má podle Spencera dojít na obou stranách Atlantiku. Podoba takového státu je podrobně popsána v bodě třetím. V něm Spencer uvádí, že státy mohou legitimně fungovat jedině v případě, že je daný stát jasně rasově definován. Multikulturní státy jsou podle Spencera odsouzeny k neúspěchu, jelikož je sjednocují politické hodnoty namísto rasy (Bar-On, Sedgwick, 2019, s. 232, 234).

Spojení rasy a státu přímo potvrzuje i bod pátý, kde Spencer požaduje tzv. *White America*. V tomto bodě předkládá své přesvědčení, že na založení USA měla vliv pouze a jediné bělošská rasa, a proto by Spojené státy měli být domovem pouze pro bělochy (Bar-On, Sedgwick, 2019, s. 235).

Otázce Židů se Spencer věnuje následně i v druhém bodě svého manifestu, kde se myšlenkově prolíná s některými nacistickými přesvědčeními. Konkrétně uvádí, že Židé nejsou a nikdy nebudou Evropané, jelikož si zachovávají vlastní identitu a odmítají se, jakkoliv asimilovat do společnosti. Podle Spencera by měli Židé obývat pouze svůj etnický stát, konkrétně Izrael a neměli by se vůbec zapojovat do politiky (Bar-On, Sedgwick, 2019, s. 233-234).

Manifest se také věnuje tématu levice či tzv. *The Left*, jak jí autor nazývá ve čtrnáctém bodě. Levice je podle Spencera nepřijatelná, její ideologií vnímá velmi negativně a ve svém textu ji dokonce označuje za ideologii smrti. Jakýkoliv projev levicové politiky je nepřijatelný a měl by být podle něj potlačen (Bar-On, Sedgwick, 2019, s. 236).

Vymezení se proti levici lze také nalézt i v dalších bodech manifestu. Například bod osmnáctý, lze v podstatě považovat za kritiku generace, kterou Spencer nazývá jako *The New Left generation*, jenž definuje jako generaci roku 1968. Příslušníkům této generace je vytýkán jejich styl výchovy, kdy svým potomkům namísto hodnot evropské civilizace předali hodnoty liberální levice a jsou tedy přímo odpovědní za současný nežádoucí stav společnosti. Na vině však není pouze výchova, ale také vzdělávací systém, jenž Spencer považuje za zkorumpovaný a jasně ovlivněný levicovou ideologií (Bar-On, Sedgwick, 2019, s. 236).

Ačkoliv se Spencer pokusil zformulovat manifest, jenž by vytvořil a sjednotil ideologii hnutí Alt-Right, nelze vzhledem k neucelené povaze hnutí předpokládat, že všichni příznivci tohoto hnutí se s manifestem ztotožňují. Určit jasnou, oficiální a jednotnou definici, která by byla mezi příznivci všeobecně sdílená tak v podstatě není možné. Lze ovšem zaznamenat určité názory a ideje, jenž se shodují s hlavními ideologickými proudy krajní pravice v USA.

Ideologickým směrem, který obsahuje podobná přesvědčení jako Alt-Right je white supremacy. V tomto případě jde primárně o tematiku rasy, a to konkrétně přesvědčení o nutnosti rasové segregace, ochrana a víra v nadřazenost bělošské rasy. Zároveň se v Alt-Right objevují i znaky xenofobie, a to převážně v kontextu imigrace a nutnosti ochrany

kultury či národa. Do určité míry lze také nalézt shodu s tzv. konspiracismem neboli vírou v konspirační teorie. Drtivá většina příznivců hnutí Alt-Right je totiž přesvědčena, že bělošská rasa je ve společnosti ohrožena a hrozí její bezprostřední zánik. K vysvětlení příčin tohoto zániku pak slouží právě konspirační teorie.

Největší shodu s názory a idejemi hnutí Alt-Right lze zaznamenat u ideologického směru neonacismu. Tyto podobnosti je možné nalézt, jak v ideologických východiscích, tak i v jednotlivých přesvědčeních či přímo ve Spencerově manifestu. Ačkoli se Spencer v manifestu proti neonacismu přímo vymezuje (Bar-On, Sedgwick, 2019, s. 234), nelze si nevšimnout jasných ideologických podobností s hnutím Alt-Right a tímto směrem.

Podobně jako u ideologického směru white supremacy se Alt-Right shoduje s neonacismem v případě víry v konspirační teorie o možném ohrožení a zániku bělošské populace. Na ideologii hnutí Alt-Right má bezpochyby vliv bílý nacionalismus, který se koresponduje s myšlenkami neonacismu. V některých případech se dokonce může jednat o nahrazení výrazu „neonacismus“ označením „bílý nacionalismus“, jelikož je pojem neonacismus a jeho ideologie ve společnosti odsuzován (Atkinson, 2018, s. 311).

S neonacismem se Alt-Right shoduje také v kontextu ochrany bělošské kultury před vlivem odlišných kultur pocházejících z jiných částí světa. Jak již bylo zmíněno v kapitole 3.1.3 *Identitarismus*, kultura je pro Alt-Right naprosto klíčová ve vztahu k *white identity*, jelikož právě kultura společně s rasou tuto identitu tvoří. Význam rasy v ideologii Alt-Right je jasný i ze Spencerova manifestu, kdy je rasová otázka zmiňována hned v několika bodech. V rámci manifestu je také několikrát zdůrazněna nutnost dosažení nadřazenosti bílé rasy a rasové separace.

Jedním ze základních ideologických znaků neonacismu je také negativní postoj vůči levici. Tento postoj je patrný ze Spencerova manifestu. Ten se kritice levice dokonce věnuje ve více než v jednom bodě. Další jasně neonacistický prvek, jenž manifest obsahuje je antisemitismus. V rámci druhého bodu manifestu se Spencer proti Židům vymezuje a zastává názor, že by neměli jakýmkoliv způsobem zasahovat do politiky a měli by být jako odlišná rasa vyloučeni ze společnosti a bělošského národa (Bar-On, Sedgwick, 2019, s. 233-234).

Dalším definičním znakem neonacismu, který sdílí s hnutím Alt-Right, je odkaz na historický nacismus. Ten je patrný z chování členů hnutí a jejího zakladatele Richarda Spencera. Jasným příkladem je událost konaná po prezidentských volbách v listopadu v roce 2016, kdy se v rámci National Policy Institute uskutečnila konference, kde příznivci

hnutí oslavovali zvolení Donalda Trumpa. Na tomto shromáždění přednesl projev i Richard Spencer jako prezident National Policy Institute. V tomto projevu například použil německá hesla pocházející přímo z nacistické propagandy a na závěr pronesl výkřikem „*Hail Trump! Hail Our People! Hail Victory!*“. Toto prohlášení doprovázel ze strany posluchačů obrovský potlesk a v několika případech i nacistický pozdrav zdvižené pravé ruky (The Atlantic, 2016).

Mimo neonacismus a white supremacy jsou shody s ostatními uvedenými ideologiemi krajní pravice v USA méně významné. Pokud mezi nimi určitá shoda existuje je to většinou z důvodu, že se jedná o názory objevující se napříč celou americkou krajní pravicí, a nikoliv výhradně v rámci hnutí Alt-Right jako takového.

Závěr

Cílem této bakalářské práce bylo popsat americké krajně pravicové hnutí Alt-Right společně s jeho ideologií. V rámci tohoto textu byly odhaleny a popsány různé pohledy na ideologii Alt-Right. Formulované občansko-právními neziskovými organizacemi, odbornou literaturou prostřednictvím analýzy ideologických východisek a samotným zakladatelem hnutí Richardem Spencerem skrze jeho manifest.

Pro tuto práci byla stanovena výzkumná otázka: *Jaké je základní ideologické vymezení hnutí Alt-Right?* Jak je patrné z tohoto textu, odpověď na ní je nejednoznačná. Především z důvodů rozdílného přístupu odborné literatury k hnutí, myšlenkové heterogenity a nejednotnosti v rámci členské základny hnutí.

Do jisté míry lze definovat ideologii Alt-Right a zároveň zodpovědět výzkumnou otázku prostřednictvím komparace hnutí s hlavními ideologickými proudy v USA. Významná myšlenková shoda byla zaznamenána se dvěma směry; white supremacy a neonacismem. Na základě ideologických podobností lze konstatovat, že se Alt-Right svými přesvědčeními a idejemi nejvíce podobá krajně pravicovému směru neonacismus. V případě zařazení Alt-Right mezi hlavní ideologické směry v USA, které byly popsány v první kapitole, by tedy hnutí na základě odhalených shod mohlo patřit do ideologického směru neonacismus.

Americké prezidentské volby v roce 2016 a o rok později konaný protest Unite The Right Rally lze považovat za dva nejvýznamnější momenty pro fungování a vývoj Alt-Right. V obou případech se hnutí dostalo do povědomí široké veřejnosti a patřilo mezi nejvíce diskutovaná témata daného období. Protestní shromáždění v americkém městě Charlottesville přinesl okamžité následky pro protestující. Většina účastníků byla identifikována a na základě silné negativní odezvy od široké veřejnosti je čekalo propuštění ze zaměstnání či vyloučení z univerzit. Nebyly to ovšem pouze příznivci hnutí, kdo čelili dopadům, i samotné krajně pravicové profily, účty a webové stránky byly z internetu staženy anebo byl konkrétním účtům odebrán přístup na sociální sítě, což tuto online komunitu hluboce zasáhlo (ADL, c2021).

V reakci na tyto následky spojené s dobou po událostech v Charlottesville se hnutí Alt-Right a jeho příznivci zaměřili na šíření svých přesvědčení na malých soukromých akcích převážně například na univerzitních kampusech. Dále se pak snaží vyvarovat účasti na podobných velkých organizovaných akcích jakým byl právě protest Unite the Right (ADL, c2021).

V současné době je s ohledem na absenci jasně definované ideologie, náborové strategie i vymezení členství u jednotlivců poměrně náročné predikovat, jakým způsobem se bude hnutí Alt-Right vyvíjet. Neúspěšné znovu zvolení Donalda Trumpa, s kterým hnutí sympatizovalo a dokázalo se s jeho postoji částečně identifikovat, jistě fungování a politické strategie hnutí ovlivní. Je nicméně nejisté, zda funkční období Joea Bidena například povede k větší radikalizaci a znovu probuzení členské základy Alt-Right, a to jak v online, tak i v offline světě. S ohledem na zjištění v rámci této práce by se jednalo především o rétoriku zaměřující se na udržení a podporu white identity. Bude to pravděpodobně právě tato část ideologie, kterou, pokud k tomu Alt-Right přikročí, bude prosazovat, a to i s přihlédnutím na fakt, že viceprezidentkou Spojených států amerických bude Kamala Harrisová, jejíž rodina pochází z Jamajky a Indie a jedná se tak o první nebělošskou osobu v této funkci. Za zvážení stojí také fakt, že Joe Biden figuroval dvě funkční období jako viceprezident pro historicky prvního afroamerického prezidenta v USA Baracka Obamu.

Na druhou stranu je zároveň možná i alternativa, že hnutí Alt-Right jako takové postupně ukončí své působení a jeho členové se případně identifikují s jinou skupinou zastávající krajně pravicová přesvědčení. Tento scénář podporuje fakt, že jsou členové hnutí názorově roztrženi a neexistuje jasné vymezení a hranice v rámci Alt-Right. Každý jedinec se tedy může identifikovat právě s tím politickým i společenským názorem, který je pro něj konkrétně významným. V případě postupného vymizení hnutí Alt-Right by tak mohli jednotlivci hledat myšlenkovou shodu právě u jiných hnutí případně politických skupin.

V případě jakéhokoliv scénáře ovšem platí, že hnutí Alt-Right nejen v americkém politickém prostředí a kultuře, ale také v celosvětovém měřítku ukázalo silný význam online prostoru a komunikace se sympatizanty skrze jednoduchý obsah příspěvků na sociálních sítích nebo výstižných obrázků (memů). Může se tak jednat o inspiraci k probuzení občanské společnosti a zájmu širší populace o politické otázky, ale zároveň o možný vzor pro radikalizaci a nábor do krajně pravicových skupin a hnutí.

Summary

The aim of this thesis was to describe the US far-right movement Alt-Right together with its ideology. This text revealed and described various views on the ideology formulated by non-profit organizations, academic literature through analysis of ideological backgrounds and by the founder of the movement itself Richard Spencer through his manifesto.

A research question that was set for this thesis is: *What is the ideological definition of the Alt-Right?* However, the answer to this question is not clear mainly due to the different approaches of the academic literature to the movement. Also, because of the Alt-Right's heterogeneity of beliefs and inconsistencies within the membership base.

The research question can be to a certain extent answered by the comparing the main ideological currents in the US and the Alt-Right movement. Significant resemblance was found with two ideological currents; white supremacy and neo-Nazism. Based on these similarities it could be stated that Alt-Right movement resemble the most of neo-Nazism.

The US presidential election in 2016 and a year later the Unite the Right Rally could be considered as the two most important moments for Alt-Right. In both cases, the movement was one of the most discussed topics by the general public. However, the rally in the city of Charlottesville brought immediate consequences for the attendees. Most of the participants were identified and later received not only negative reaction from public but also expulsion from universities or dismissal from their current employment. In addition, the supporters were not the only one who faced the impact, far-right profiles, websites and accounts connected with this event were taken down from the Internet and some of the accounts were denied access to any online social network. This deeply affected the community because their main platform was online (ADL, c2021).

In response to the aftermath of the Charlottesville events, the Alt-Right movement together with its supporters focused on spreading their message and beliefs at small private events, such as at gathering at university campuses. They are also trying to avoid participating in similarly large organized events as was the Unite the Right Rally (ADL, c2021).

In the view of the absence of a clearly defined ideology, recruitment strategy and definition of membership it could be relatively difficult to predict how will the Alt-Right movement evolve. The unsuccessful re-election of Donald Trump, with whom the movement sympathized and could partially identify, will certainly influence the political strategies and functioning of the movement. However, it is uncertain whether Joe Biden's presidential term will lead to greater radicalization and re-awakening of the Alt-Right both online and offline. With regards to the findings in this thesis, the movement would be primarily focused on maintaining and promoting white identity. This is likely to be the part of the ideology that Alt-Right will pursue considering the fact that the vice-president of the United States will be Kamala Harris, whose family comes from Jamaica and India and is thus the first non-white person in that office. Worth noting is also the fact that Joe Biden has served as a vice president for Barack Obama, the first ever African-American president of the United States.

On the other hand, there could also be an alternative that the Alt-Right movements as such will gradually end its activities and its members may identify with another group holding far-right beliefs. This probability could be very high regarding the fact that the members of the movement are fragmented and there is no clear definition and boundaries within Alt-Right. Each individual can identify with the very political and social opinion that is specifically important to him. In the case of the gradual disappearance of the Alt-Right movement, individuals could seek among other movements or political groups which share the same beliefs.

In any outcome, the Alt-Right movements has shown the strong importance of online space and communication through the simple content of social media post or a meme not only in the American political environment and culture but also worldwide. This could be just an inspiration for the awakening of civil society and the interest of the wider population on political issues or this scenario could be at the same time a possible model for radicalization and a way of recruitment into far-right groups and movements.

Použitá literatura

About. *National Policy Institute* [online]. [cit. 2020-12-01]. Dostupné z: <https://geopol.institute/whoarewe/>

ALMASY, Steve, Kwegyirba CROFFIE a Madison PARK. Teacher, ex-classmate describe Charlottesville suspect as Nazi sympathizer. *CNN* [online]. 15.8.2017 [cit. 2020-11-04]. Dostupné z: <https://edition.cnn.com/2017/08/12/us/charlottesville-car-crash-suspect-idd/index.html>

America's National Socialist Party: Why Support the NSM? *National Socialist Movement* [online]. [cit. 2020-08-26]. Dostupné z: <https://www.nsm88.org/aboutus.html>

Alt Right: A Primer on the New White Supremacy. *ADL: Fighting Hate for Good* [online]. [cit. 2020-12-14]. Dostupné z: <https://www.adl.org/resources/backgrounders/alt-right-a-primer-on-the-new-white-supremacy>

Atomwaffen Division (AWD), c2021. *Anti-Defamation League* [online]. [cit. 2020-11-26]. Dostupné z: <https://www.adl.org/resources/backgrounders/atomwaffen-division-awd>

ATKINSON, David C., 2018. Charlottesville and the alt-right: a turning point? *Politics, Groups, and Identities*. **6**(2), 309–315. ISSN 2156-5503. Dostupné z: doi:10.1080/21565503.2018.1454330

BALL, Terence, Richard DAGGER a Daniel I O'NEILL. *Ideals and Ideologies: A Reader*. 9. New York: Routledge, 2016. ISBN 9780205962549.

BAR-ON, Tamir, SEDGWICK, Mark, ed., 2019. *Key Thinkers of the Radical Right: Behind the New Threat to Liberal Democracy*. 1. New York: Oxford University Press. ISBN 9780190877583.

BARROUQUERE, Bret, 2020. Once a Political Force, Richard Spencer and National Policy Institute Go Quiet. *Southern Poverty Law Centre* [online]. 10.1.2020 [cit. 2020-12-01]. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/hatewatch/2020/01/10/once-political-force-richard-spencer-and-national-policy-institute-go-quiet>

BOEHME, Hunter M. a Deena A. ISOM SCOTT, 2020. Alt-White? A Gendered Look at “Victim” Ideology and the Alt-Right. *Victims & Offenders: An International Journal of Evidence-based Research, Policy, and Practice*. **15**(2), 174-196. ISSN 1556-4886. Dostupné z: doi:10.1080/15564886.2019.1679308

BERGER, J.M., 2018. *THE ALT-RIGHT TWITTER CENSUS: Defining and Describing the Audience for Alt-Right Content on Twitter*. VOX-Pol. ISBN 978-1-873769-89-8.

BRADNER, Eric, c2020. Alt-right leader: 'Hail Trump! Hail our people! Hail victory!'. *CNN: politics* [online]. 22.11.2016 [cit. 2020-11-22]. Dostupné z: <https://edition.cnn.com/2016/11/21/politics/alt-right-gathering-donald-trump/index.html>

CAIANI, Manuela, Donatella DELLA PORTA a Claudius Wagemann WAGEMANN, 2012. *Mobilizing on the Extreme Right*. 1. Oxford University Press. ISBN 978-0-19-964126-0.

COLLEY, Thomas a Martin MOORE, 2020. The challenges of studying 4chan and the Alt-Right: 'Come on in the water's fine'. *New Media & Society*. 1-26. Dostupné z: doi:10.1177/1461444820948803

COX, Michael a Martin DURKHAM, 2000. The politics of anger: the extreme right in the United States. HAINSWORTH, Paul. *The Politics of the Extreme Right: From the Margins to the Mainstream*. 1. London: PINTER, s. 287-307. ISBN 1-85567-459-9.

ERNST, Nicole, Sven ENGESSER, Florin BÜCHEL, Sina BLASSNIG a Frank ESSER, 2017. Extreme parties and populism: an analysis of Facebook and Twitter across six countries. *Information, Communication & Society*. **20**(9), 1347-1364. ISSN 1369-118X. Dostupné z: doi:10.1080/1369118X.2017.1329333

FIELITZ, Maik a Nick THURSTON, ed., 2018. *Post-Digital Cultures of the Far Right: Online Actions and Offline Consequences in Europe and the US*. Beilefeld: transcript Verlag. ISBN 9783839446706.

From Alt Right to Alt Lite: Naming the Hate, c2021. *Anti-Defamation League* [online]. [cit. 2021-02-20]. Dostupné z: <https://www.adl.org/resources/backgrounders/from-alt-right-to-alt-lite-naming-the-hate>

GÖRDER, Tara a Esther CHAVANNES, 2020. The Blind Eye Turned to the Far-right. *Hague Centre for Strategic Studies*. Dostupné z: doi:10.2307/resrep24201

GRAY, Philip W., 2018. 'The fire rises': identity, the alt-right and intersectionality. *Journal of Political Ideologies*. **23**(2), 141-156. ISSN 1469-9613. Dostupné z: doi:10.1080/13569317.2018.1451228

HARTZELL, Stephanie L., 2018. Alt-White: Conceptualizing the "Alt-Right" as a Rhetorical Bridge between White Nationalism and Mainstream Public Discourse. *Journal of Contemporary Rhetoric*. **8**(1/2), 6-25.

HAWLEY, George, 2017. *Making sense of the alt-right*. 1. New York: Columbia University Press. ISBN 978-0-231-54600-3.

HAWLEY, George, 2019. *The Alt-Right: What Everyone Needs to Know®*. 1. New York: Oxford University Press. ISBN 978-0-19-090520-0.

HEIKKILÄ, Niko, 2017. Online Antagonism of the Alt-Right in the 2016 Election. *European journal of American studies*. **12**(2). ISSN 1991-9336. Dostupné z: doi:10.4000/ejas.12140

HERMANSSON, Patrik, David LAWRENCE, Joe MULHALL a Simon MURDOCH, 2020. *The International Alt-Right Fascism for the 21st Century?*. 1. New York: Routledge. ISBN 9781138363861.

CHARVÁT, Jan, 2007. *Současný politický extremismus a radikalismus*. 1. Praha: Portál. ISBN 978-80-7367-098-6.

Identity Evropa/American Identity Movement, c2020. *Southern Poverty Law Centre* [online]. [cit. 2020-11-26]. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/group/identity-evropaamerican-identity-movement>

JACKSON, Paul, 2020. *TRANSNATIONAL NEO-NAZISM IN THE USA, UNITED KINGDOM AND AUSTRALIA: Program on Extremism* [online]. [cit. 2021-03-19]. Dostupné z: <https://core.ac.uk/download/pdf/299822802.pdf>. The George Washington University.

JACKSON, Sam, 2019. *A Schema of Right-Wing Extremism in the United States*. International Centre for Counter-Terrorism. ISSN 2468-0486.

KUBÁT, Michal, 2017. *Populismus v časech krize Michal Kubát, Martin Mejstřík, kol. Kocian Jiří a.* 1. Karolinum. ISBN 9788024634395.

KUTNER, Samantha, 2020. *Swiping Right: The Allure of Hyper Masculinity and Cryptofascism for Men Who Join the Proud Boys*. International Centre for Counter-Terrorism. ISSN 2468-0486.

LEWIS, Helen, c2021. To Learn About the Far Right, Start With the 'Manosphere'. *The Atlantic* [online]. 7.8.2019 [cit. 2021-02-10]. Dostupné z: <https://www.theatlantic.com/international/archive/2019/08/anti-feminism-gateway-far-right/595642/>

LOVE, Nancy S., 2017. Back to the Future: Trendy Fascism, the Trump Effect, and the Alt-Right. *New Political Science*. **39**(2), 263-268. ISSN 0739-3148. Dostupné z: doi:10.1080/07393148.2017.1301321

LYONS, Matthew N., 2017. *CTRL-ALT-DELETE: The origins and ideology of the Alternative Right*. Political Research Associates.

MAINE, Thomas J., 2018. *The Rise of the Alt-Right*. 1. Washington, D.C.: The Brookings Institution. ISBN 9780815732884.

MCCAUSLAND, Phil. White Nationalist Leads Torch-Bearing Protesters Against Removal of Confederate Statue. *Nbcnews* [online]. 14. 5. 2017 [cit. 2020-11-04]. Dostupné z: <https://www.nbcnews.com/news/us-news/white-nationalist-leads-torch-bearing-protesters-against-removal-confederate-statue-n759266>

MICHAEL, George, 2014. *Extremism in America*. University Press of Florida. ISBN 9780813044972.

MICHAEL, George, 2017. The Rise of the Alt-Right and the Politics of Polarization in America. *Skeptic Magazine*. **22**(2), 9-17.

MILLER, Cassie. The 'Boogaloo' Started as a Racist Meme. *THE SOUTHERN POVERTY LAW CENTER* [online]. 5.6.2020 [cit. 2020-08-30]. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/hatewatch/2020/06/05/boogaloo-started-racist-meme>

MUDDE, Cass a Cristóbal ROVIRA KALTWASSER, 2017. *Populism: a very short introduction*. New York, NY: Oxford University Press. Very short introductions. ISBN 978-0-19-023487-4.

MUDDE, Cass, ed., 2017. *The Populist Radical Right: A Reader*. 1. London: Routledge. ISBN 9781138673878.

MUDDE, Cass, 2017. *The Far Right in America*. 1. Routledge. ISBN 9781315160764.

MUDDE, Cass, 2019. *The Far Right Today*. 1. Cambridge: Polity Press. ISBN 978-1-5095-3683-2.

MUDDE, Cass a Tess OWENS. *Radikaal* [podcast]. In: . 22.6.2020 [cit. 2020-11-26]. Dostupné z: <https://www.radikaalpodcast.com/>

NEIWERT, David A. *Alt-America: the rise of the radical right in the age of Trump*. London: Verso, 2017. ISBN 978-1-78663-424-5.

NIELI, Russell, SEDGWICK, Mark, ed., 2019. *Key Thinkers of the Radical Right: Behind the New Threat to Liberal Democracy*. 1. New York: Oxford University Press. ISBN 9780190877583.

NOCIAR, Tomáš, 2016. Politológov sprievodca „terminologickým chaosom“: Terminológia, charakteristika a konceptualizácia krajnepravicovej ideologickej rodiny. *Rexter - Časopis pro výzkum radikalismu, extremismu a terorismu*. 14(1), 43-91.

PERLIGER, Arie, *Challengers from the Sidelines: Understanding America's Vilent FarRight*. West Point: The Combating Terrorism Center at West Point, 2012.

PERLIGER, Arie a Matthew SWEENEY, 2018. Explaining the Spontaneous Nature of Far-Right Violence in the United States. *Perspectives on Terrorism*. Terrorism Research Initiative, 12(6), 52-71. ISSN 2334-3745.

PETERS, Michael A., 2019. The return of fascism: Youth, violence and nationalism. *Educational Philosophy and Theory*. 51(7), 674-678. ISSN 0013-1857. Dostupné z: doi:10.1080/00131857.2018.1519772

PHILLIPS, Joe a Joseph YI, 2018. Charlottesville Paradox: The 'Liberalizing' Alt-Right, 'Authoritarian' Left, and Politics of Dialogue. *Society*. 55(3), 221-228. ISSN 0147-2011. Dostupné z: doi:10.1007/s12115-018-0243-0

PROUD BOYS. *Southern Poverty Law Centre* [online]. [cit. 2020-11-04]. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/group/proud-boys>

RODGERS, Marion Elizabeth, 2018. H. L. Mencken and the Alt-Right. *Menckenia*. (223), 10-11. Dostupné z: doi:10.2307/26641167

ROSENFELD, Jean E., 2015. Fascism as Action through Time (Or How It Can Happen Here). *Terrorism and Political Violence*. **29**(3), 394-410. ISSN 0954-6553. Dostupné z: doi:10.1080/09546553.2017.1304757

SCHWARZMANTEL, John, 2008. *Ideology and Politics*. 1. London: SAGE. ISBN 978-1-4129-1972-2.

SOVEREIGN CITIZENS MOVEMENT. *Southern Poverty Law Centre* [online]. [cit. 2020-11-04]. Dostupné z: <https://www.splcenter.org/fighting-hate/extremist-files/ideology/sovereign-citizens-movement>

THE ATLANTIC, 2016, 'Hail Trump!': Richard Spencer Speech Excerpts, YouTube video. [cit. 2021-04-04]. Dostupné z: https://www.youtube.com/watch?v=1o6-bi3jlxk&t=4s&ab_channel=TheAtlantic

TOMKINSON, Sian, Tael HARPER a Katie ATTWELL, 2020. Confronting Incel: exploring possible policy responses to misogynistic violent extremism. *Australian Journal of Political Science*. **55**(2), 152-169. ISSN 1036-1146. Dostupné z: doi:10.1080/10361146.2020.1747393

TRUHLÁ, Helena, c2021. Místo, kde si píší američtí střelci. Stránka 8chan láká na absolutní svobodu slova. *Aktuálně.cz* [online]. 5.8.2019 [cit. 2021-02-10]. Dostupné z: <https://zpravy.aktualne.cz/zahranici/co-je-stranka-8chan-web-kde-si-pisi-americti-teroriste/r~791c64c2b76411e9a305ac1f6b220ee8/>

VAN DER VOSSSEN, Bas, 2017. Libertarianism. *Oxford Research Encyclopedia of Politics*. 2017-12-19. Dostupné z: doi:10.1093/acrefore/9780190228637.013.86

VYSOTSKY, Stanislav a Chip BERLET, 2006. Overview of U.S. White Supremacist groups. *Journal of Political and Military Sociology*. **34**(1), 11-48.

WARE, Jacob, 2019. The Atomwaffen Division and Rising Far-Right Terrorism in the United States. *International Centre for Counter-Terrorism*. ISSN 2468-0486. Dostupné z: doi:10.19165/2019.2.05

What We Stand For. *The American Nazi Party* [online]. [cit. 2020-08-26]. Dostupné z: <https://www.americannaziparty.com/what-we-stand-for/>

WHITSEL, Brad, 2010. *Ideological Mutation and Millennial Belief in the American Neo-Nazi Movement*. **24**(2), 89-106. DOI: 10.1080/10576100117722. ISSN 1057-610X. Dostupné také z: <https://www.tandfonline.com/doi/full/10.1080/10576100117722>

Teze bakalářské práce

Autor: Veronika Kretíková

Název: Hnutí Alt-Right a jeho ideologické vymezení

Školitel: Mgr. Jan Charvát, M.A., Ph.D.

Klíčová výzkumná otázka

Jaké je základní ideologické vymezení hnutí Alt-Right?

Význam tématu (oborový/praktický)

Do povědomí společnosti se hnutí Alt-Right, známé také pod názvem *Alternative right*, dostalo po prezidentských volbách v USA v roce 2016. Otevřeně podporovalo kandidáta Donalda Trumpa a pomocí tzv. internetových „memes“ se snažilo poškodit jeho soupeřku Hillary Clinton. Samotné hnutí, ale nemá žádnou formální strukturu ani jasné vedení. Jeho hlavní činnost probíhá na internetu pomocí sociálních sítí např. Twitter nebo Reddit ti, kteří se považují za členy tohoto hnutí, mají rozdílné cíle a nesjednocené požadavky. I přesto lze hnutí Alt-Right definovat jako extrémní pravicové hnutí s rasistickými tendencemi (Hawley, 2017).

S ohledem na neustálou aktivitu hnutí Alt-Right je téma bakalářské práce velmi aktuální. Extrémní pravicové názory mohou být pro společnost a samotnou demokracii nebezpečné, a proto je důležité, aby se podobným hnutím věnovala odborná pozornost. Zároveň je nezbytná podrobná a nestranná analýza samotného uskupení Alt-Right a jeho ideologie, aby bylo možné podobným skupinám lépe porozumět a případně zabránit jejich působení a vzniku.

Vztah k existující literatuře

Zvolené téma bakalářské práce je americkým fenoménem, a proto se v české literatuře hojně nevyskytuje. Z tohoto důvodu bude text práce vycházet převážně ze zahraničních pramenů, především z elektronicky dostupných zdrojů. S hnutím Alt-Right také úzce souvisí internetové časopisy a v nich zveřejněné články, které slouží jako nástroj propagace myšlenek a postojů hnutí. Mezi tyto časopisy patří Radix Journal či American Renaissance, jež budou v práci využity.

Obecně problematika krajní pravicové ideologie je v dostupné odborné literatuře již zastoupena ve větší míře. Toto téma lze nalézt, jak v knižních publikacích, tak i v akademických periodikách a člancích. V reakci na vývoj současné politiky se problematika krajní pravice stala opět velmi diskutovaným tématem napříč akademiky a běžnou společností.

Způsob řešení VO (postup/metodologie)

Práce se bude převážně zabývat ideologickým vymezením hnutí Alt-Right. Cílem tedy bude odhalit všechny ideologické proudy uvnitř tohoto hnutí a posoudit, zda existuje jedna ideologie, která by hnutí a jeho členy sjednocovala. Na úvod bude práce pojednávat o hnutí Alt-Right, jako takovém, a co vedlo k jeho vytvoření. Zaměří se na jeho ideologické předchůdce a z jakých jiných krajně pravicových uskupení na americké scéně čerpá.

Tato bakalářská práce bude v rámci metodologie pojata, jako jednopřípadová studie. Ta je podrobnou analýzou příkladu, jenž byl vybrán za předmět výzkumu. Cílem jednopřípadové studie je poskytnutí způsobu porozumění nebo vysvětlení vybraného problému či případu. Při postupu je nutné zohlednit kontext fenoménu a zároveň musí studie poskytnout komplexní náhled na problém. To znamená, že bude zahrnuto nejvyšší možné množství proměnných (Drulák, 2008, s. 33). Předmětem výzkumu bude v tomto případě ideologie hnutí Alt-Right. Na základě analýzy dostupné literatury týkající se extrémní pravice, budou získané poznatky aplikovány a ověřovány v případě Alt-Right ideologie.

Dostupná data a jejich omezení

Jak již bylo zmíněno, data, ze kterých bude práce vycházet, jsou převážně v anglickém jazyce. Důvodem je charakter tématu, které česká literatura prakticky nepokrývá. Zároveň je hnutí Alt-Right poměrně novým společenským fenoménem, a proto je k němu dostupné omezené množství dat. Do jisté míry může být limitující i fakt, že v hnutí Alt-Right neexistuje žádná formálně nadefinovaná struktura, normy a ani ustanovené vedení. Zároveň v sobě sjednocuje několik ideologických proudů, což může vést k problematickému politologickému uchopení a jasnému vymezení tohoto krajně pravicového hnutí (Hawley, 2017).

Data k extrémistickým ideologiím jsou povětšinou dostupné opět převážně v anglickém jazyce. Přičemž se v práci budou používat informace jak obecného charakteru bez regionální specifikace, tak i přímo zaměřená jen na oblast Spojených států amerických. Data potřebná ke zpracování této bakalářské práce budou mít s ohledem na charakter tématu podobu hlavně elektronické formy a budou pocházet ze zahraničních serverů.

Seznam klíčových děl k tématu:

CAIANI, Manuela a Linda PARENTI, c2013. *European and American extreme right groups and the Internet*. Burlington, VT: Ashgate. ISBN 978-1-4094-0962-5.

CAIANI, Manuela, Donatella DELLA PORTA a Claudius WAGEMANN, 2012. *Mobilizing on the extreme right: Germany, Italy, and the United States*. Oxford: Oxford University Press. ISBN 01-996-4126-9.

DANIELS, Jessie, 2018. The Algorithmic Rise of the “Alt-Right”. *Contexts*. 17(1), 60-65. DOI: 10.1177/1536504218766547. ISSN 1536-5042. Dostupné také z: <http://journals.sagepub.com/doi/10.1177/1536504218766547>

HAINSWORTH, Paul, 2000. *The politics of the extreme right: from the margins to the mainstream*. New York: Pinter. ISBN 18-556-7459-9.

HAWLEY, George, [2017]. *Making sense of the alt-right*. New York: Columbia University Press.

MAIN, Thomas James, [2018]. *The rise of the alt-right*. Washington, D.C.: Brookings Institution Press. ISBN 978-081-5732-884.

MCEVOY, James. *Radicals or conservatives?: the contemporary American right*. Chicago: Rand McNally & Company, c1971. American politics research series.

MUDDE, Cas, 2000. *The ideology of the extreme right*. New York: Manchester University Press. ISBN 0-7190-5793-0.

MUDDE, Cas. *The far right in America*. London: Routledge, Taylor & Francis Group, [2018]. Routledge studies in extremism and democracy. ISBN 978-1-138-06387-7.

NEIWERT, David A. *Alt-America: the rise of the radical right in the age of Trump*. London: Verso, 2017. ISBN 978-1-78663-423-8.

Použitá literatura k vypracování tezi:

HAWLEY, George, [2017]. *Making sense of the alt-right*. New York: Columbia University Press.

DRULÁK, Petr. *Jak zkoumat politiku: Kvalitativní metodologie v politologii a mezinárodních vztazích*. Praha: Portál, 2008. ISBN 9788073673857.